

Στις άλλες σελίδες:

- 11ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΕΟΡΑΙΑΣ
- ΜΠΑΛΕΤ ΜΑΤΙΝΣΦ
- ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ
- ΞΕ ΓΚΟΥΕΒΑΡΑ
- ΟΚΤΩΒΡΙΑΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Η ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΣΤΟΝ Ο.Η.Ε.

ΜΟΝΟ ΜΕ ΑΓΩΝΑ

ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΠΡΑΞΗ ΤΑ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

Η νέα προσφυγή της Κυπριακής κυβέρνησης στον ΟΗΕ ξαναφέρει στην επιφάνεια ένα θέμα που τόσο φορτικά θίγουμε κάθε τόσο στη Σ.Ε. Είναι το θέμα της σημασίας των ψηφισμάτων και των προσφύγων στον ΟΗΕ σε συνάρτηση με τον αγώνα στο έσωεριο ή μάλλον σε συνάρτηση με την σωστή αντίληψη για τούτο τον αγώνα.

Η Κυπριακή άρχουσα τάξη, στενά δεμένη με τον ιμπεριαλισμό, δεν έχει ούτε την πρόθεση ούτε και τη δυνατότητα να διεξάγει ένα αντιιμπεριαλιστικό απελευθερωτικό αγώνα. Γιατί έχτος από τη σύνδεσή της με τα ξένα συμφέροντα δεν μπορεί ν' αποδεχτεί όλες εκείνες τις αναγκαίες δομές που θα διευκολύνουν και θα επιτρέψουν την πορεία προς την απελευθέρωση. Τέτοιες δομές είναι ή

αν ο λαός δεν μπορεί να θέσει τέρμα στην πολιτική των παρασκηνίων και αντίθετα, να συμμετάσχει μαζικά και ενεργά στη διαδικασία του αγώνα, τότε είναι μάταιο να στηρίζονται έλπίδες στα ψηφίσματα του ΟΗΕ. Τα ψηφίσματα, όσο ευνοϊκά και νάναι, πολύ λίγο αντίκρουσμα έχουν, και εδώ και στο εξωτερικό, έφ' όσον στο έσωεριο δεν υπάρχουν οι κατάλληλες προϋποθέσεις για

χρήσης που ακολουθεί ή οικονομική олигархία.

Με λίγα λόγια τα ψηφίσματα μπορούν ν' αποτελέσουν δευτερεύοντα ευνοϊκή παράγοντα στους στόχους του Κυπριακού λαού, αν φιλοδομηθούν οι δομές που σε συντομία, αναφέραμε πιο πάνω, και που αναλυτικά αναπτύξαμε πολλές φορές στο παρελθόν. Χωρίς τέτοιες προϋποθέσεις τα ψηφίσματα του ΟΗΕ παραμένουν στην καλύ-

πλοία περιπτώσεις δεν συμπίπτουν.

Επιπρόσθετα, ή άρχουσα τάξη επιμένει σε βασικά φιλοδουτικούς προσανατολισμούς. Έτσι ή σημασία των ψηφισμάτων του ΟΗΕ εξουδετερώνεται ακόμα παρά πάνω.

Όθτε οι προσανατολισμοί της εξωτερικής πολιτικής θ' αλλάξουν, οθτε οι δομές που χρειάζεται ο τόπος θα δημιουργηθούν, αν οι αντιιμπεριαλιστικές δυνάμεις δεν ά-

γωνιστούν συνειδητά προς τούτη την κατεύθυνση. Και είναι μέσα σε τούτα τα πλαίσια που ή αγωνιστική ένότητα πρέπει να χτιστεί, γύρω από ένα πρόγραμμα που θα διαγράψει την πορεία του αγώνα και τις προϋποθέσεις του. Με τούτο τον τρόπο μπορεί ν' αξιοποιηθεί κάθε πράξη διεθνούς αλληλεγγύης όπως είναι και τα ψηφίσματα του ΟΗΕ.

δημιουργία μιας λαϊκής πολιτοφυλακής με εκλεγμένους και ανακλητούς υπεύθυνους εθνοικοποίησης των βασικών μονοπωλίων, των τραπεζών, γενικότερη στρατεύση και σχεδιασμός της οικονομίας προς την κατεύθυνση της εξυπηρέτησης απελευθερωτικού αγώνα. Πάνω απ' όλα δεν μπορεί να δει την αναγκαιότητα της συνεργασίας Ελλήνων και Τούρκων, που σήμερα μπορεί να επιτευχθεί, μόνο πάνω σε βάση Ταξική, στην βάση των κοινών συμφερόντων των Ε)Κ και Τ)Κ.

Είναι, σε σχέση με τα πιο πάνω που θα πρέπει να ιδωθεί ο Ο.Η.Ε. "Αν τα πιο πάνω μέτρα δεν υλοποιηθούν,

αγώνα. Δεν είναι συμπτωματικό το ότι, ή πιο αυθεντικός πολιτικός εκπρόσωπος της άστικής τάξης, ή Κληρίδης, δέχεται να συμμετάσχει στην Κυπριακή αντιπροσωπεία στον ΟΗΕ. Βέβαια, είναι σωστό να λεχθεί, πως σε κάποιο βαθμό, υποχρεώνεται σε τούτη την ενέργεια από την πίεση του λαϊκού παράγοντα, που αν και δεν έχει πιά εμπιστοσύνη στον ΟΗΕ, εν τούτοις τον βλέπει σαν τον αντίποδα στα νατοϊκά σχέδια. Πρέπει, όμως, να τονιστεί πως, με την υπάρχουσα κατάσταση στο έσωεριο μετωπο, τα ψηφίσματα του Ο.Η.Ε δεν αποτελούν κίνδυνο για την πολιτική της ύπο-

περι, περίπτωση, κενό γράμμα, με έξέλιξη που ευνοεί τα ξένα συμφέροντα, που άποσκοπούν στην εξουδετέρωση της αγωνιστικότητας του Κυπριακού λαού.

Οι προϋποθέσεις αυτές δεν υλοποιούνται, όχι γιατί υπάρχουν διαφωνίες αντίληψης ανάμεσα στον Κυπριακό λαό, αλλά γιατί πρωταρχικά ή άστική τάξη δεν είναι διατεθειμένη να υποχωρήσει από όσα θεωρεί σαν κεχτημένα δικαιώματά της. Δεν επιθυμεί, για παράδειγμα, να θέσει τους πλουτοπαραγωγικούς πόρους του τόπου στην υπηρεσία του αγώνα, αλλά τους θέλει στην υπηρεσία του κέρδους. Τα δύο στις πιο πολ-

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ Σ.Ν. ΕΔΕΝ

Ο ΟΚΤΩΒΡΗΣ ΜΑΣ ΔΕΙΚΝΕΙ ΤΟ ΔΡΟΜΟ

Αυτό τον χρόνο ή εργατική τάξη και οι εργαζόμενοι, σ' όλόκληρο τον κόσμο, τιμούν και γιορτάζουν την συμπλήρωση εξήντα χρόνων από την Μεγάλη Οκτωβριανή Σοσιαλιστική Επανάσταση.

Πριν από 60 τόσα χρόνια ή Εργατική τάξη με επικεφαλής το κόμμα των Μπολσεβίκων έπαιρνε την εξουσία από τα χέρια της άνικανης και ξενοδούλης άστικής τάξης της Τσαρικής Ρωσίας για να την μετατρέψει από ένα άπέραντο, χαώδες μισοφεουδαρχικό καθεστώς στο πρώτο σύγχρονο κράτος των εργατών στον κόσμο. Έτσι γεννήθηκε το κράτος των Σοβιέτ ή Σοβιετική Ένωση.

Τό νεαρό Σοβιετικό κράτος κάτω από την καθοδήγηση του κόμματος των Μπολσεβίκων και του μεγάλου Λένιν προχώρησε στον σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της κοινωνίας μέσα σε πλαίσια γνήσιας δημοκρατίας για την εργατική τάξη και τον λαό.

Τό Σοβιετικό κράτος από τις πρώτες κι όλας στιγμές της ύπαρξής του έγινε τό αντικείμενο της μανιασμένης επίθεσης των ιμπεριαλιστών που κατά λάθος πώς αν τό εργατικό κράτος επέβιωνε στη Ρωσία θα γινόταν τό παράδειγμα για κάθε καταπιεσμένο λαό, για την εργατική τάξη σ' όλο τον κόσμο. Γιατί ή οκτωβριανή επανάσταση έδειχνε τον δρόμο για την απαλλαγή από τα ιμπεριαλιστικά δεσμά, για την

κατάργηση της εκμετάλλευσης.

Τά δύσκολα χρόνια που ακολούθησαν μετά τό θάνατο του Λένιν και τό φαινόμενο της Σταλινικής καταπίεσης είναι αποτέλεσμα αυτής της ιμπεριαλιστικής επίθεσης και οικονομικής απομόνωσης μιας καθυστερημένης χώρας. Ατά τά φαινόμενα δεν μειώνουν καθόλου τη σημασία της επανάστασης του Οκτώβρη αλλά αντίθετα επιβεβαιώνουν τη βασική προοπτική του Λένιν που έδλεπε την Ρωσική επανάσταση σαν τό σπάσιμο της ιμπεριαλιστικής εξουσίας στον αδύνατο κρίκο της για ν' αποτελέσει τον καταλύτη για επαναστάσεις στις ανεπτυγμένες ευρωπαϊκές χώρες.

Παρ' όλη την απομόνωση της ή Σοβιετική Ένωση άναπτύχθηκε με ταχύ ρυθμό αποδεικνύοντας έτσι την άνωτερότητα της σχεδιασμένης οικονομίας και σπάζοντας τον μύθο για την αναγκαιότητα του «κινήτρου του κέρδους» για την ανάπτυξη της οικονομίας. Από μια καθυστερημένη υποανάπτυκτη χώρα μεταμορφώθηκε μέσα σε λίγες δεκαετίες στη σημερινή υπερδύναμη.

Η Οκτωβριανή επανάσταση εξακολούθει ν' αποτελεί τό πιο σημαντικό γεγονός της ιστορίας για τους εργαζόμενους όλου του κόσμου, για όλους τους λαούς που βρίσκονται κάτω από την ιμπεριαλιστική εκμετάλλ-

Θα γινη στην Αβανα τον Ιουλην 1978

ΤΟ 11ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΚΑΙ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ
ΤΗΣ Ε. Π. Ε.

Σε δημοσιονομική διάσκεψη που ὀργάνωσε ἡ Ἐθνική προπαρασκευαστική Ἐπιτροπή γιά τὸ 11ο Φεστιβάλ Νεολαίας καὶ φοιτητῶν τὸ Σάββατο 29 τοῦ Ὀκτώβρη, δόθηκε στὴ δημοσιότητα ἀνακοίνωση πού ἐξηγεῖ τοὺς στόχους καὶ τὴν σημασία πού ἐξυπηρετεῖ ὁ θεσμὸς τῶν φεστιβάλ νεολαίας καὶ τὸ πρόγραμμα ἐκδηλώσεων πού κατάρτισε ἡ Ε.Π.Ε. Τὸ 11ο Φεστιβάλ νεολαίας καὶ φοιτητῶν θὰ γίνεῖ στὴν Ἀβάνα ἀπὸ τὶς 28 Ἰουλίου ὠς τὶς 5 Αὐγούστου 1978. Ὅπως εἶναι εἶδη ννωστὸ τὴν Ε.Π.Ε. ἀποτελοῦν οἱ ὀργανώσεις Σ.Ν. ΕΔΕΝ, ΕΔΟΝ, ΝΕ.ΔΗ.Κ, ΠΟΦΝΕ, καὶ Σ.Ε.Κ.Η. Τὸ κείμενο τῆς ἀνακοίνωσης:

Τὰ παγκόσμια Φεστιβάλ Νεολαίας καὶ Φοιτητῶν εἶναι γέννημα τῆς ἐπιθυμίας τῆς δημοκρατικῆς νεολαίας καὶ τῶν φοιτητῶν ὅλου τοῦ κόσμου γιά εἰρήνη, φιλία καὶ κοινωνικὴ πρόοδο. Ἡ παράδοση τῶν Παγκόσμιων Φεστιβάλ Νεολαίας καὶ Φοιτητῶν ἀρχίζει ἀπὸ τὸ 1947 ὅταν οἱ νέοι ἀπὸ τὴν Εὐρώπη καὶ τὶς ἄλλες Ἠπείρους ξεκινούσαν μέσα ἀπὸ τὶς φλόγες τοῦ ἀντιφασιστικοῦ πολέμου νὰ συναντηθοῦν στὴν Πράγα, νὰ διαδηλώσουν τὴν ἀγάπη τους γιά τὴν εἰρήνη καὶ τὴν ἀμετάκλητη ἀπόφασή τους νὰ ἀγωνιστοῦν ἐναντίον στὸν πόλεμο καὶ τὶς δυνάμεις πού τὸν προκαλοῦν.

Ἀπὸ τότε πραγματοποιήθηκαν δέκα Παγκόσμια Φεστιβάλ πού μετατράπηκαν σὲ θεσμὸ. Τὰ Παγκόσμια Φεστιβάλ πού ἐμπλουτίζονται συνεχῶς σὲ περιεχόμενο, κινητοποιοῦν τὶς πιὸ πλατειεῖς μάζες τῆς νεολαίας, πού ἀντιπροσωπεύουν διάφορες τάσεις πολιτικῶν φιλοσοφικῶν καὶ θρησκευτικῶν ιδεῶν. Εἶναι φόρουμ διαλόγου ἀλλὰ τὸ κυριώτερο φόρουμ ἀλληλογνωριμίας καὶ ἀγωνιστικῆς κινητοποίησης τῆς νεολαίας ὅλου τοῦ κόσμου ἐναντίον στὸν ἰμπεριαλισμὸ, τὸν ρατσισμό καὶ τὸν φασισμό, γιά λευτεριά, εἰρήνη, δημοκρατία καὶ κοινωνικὴ πρόοδο.

Τὸ 11ο Παγκόσμιο Φεστιβάλ Νεολαίας καὶ Φοιτητῶν θὰ πραγματοποιηθεῖ στὴν Ἀβάνα, πρωτεύουσα τῆς Σοσιαλιστικῆς Δημοκρατίας τῆς Κούβας ἀπὸ τὶς 28 Ἰουλίου ὠς τὶς 5 Αὐγούστου 1978, κάτω ἀπὸ τὸ σύνθημα: «Γιά ἀντιϊμπεριαλιστικὴ ἀλληλεγγύη, εἰρήνη, φιλία». Γιά τὴν προετοιμασία του λειτουργεῖ ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ 1975 ἀντιπροσωπευτικὴ Διεθνῆς Προπαρασκευαστικὴ Ἐπιτροπὴ πού ἀπαρτίζεται ἀπὸ 15 διεθνεῖς καὶ περιφερειακὲς ὀργανώσεις νεολαίας καὶ φοιτητῶν καθὼς καὶ πάνω ἀπὸ 80 ὀργανώσεις καὶ Ἐθνικὲς Προπαρασκευαστικὲς Ἐπιτροπὲς ἀπὸ 69 χώρες.

Στὴ 3η Σύνοδο τῆς Διεθνούς Προπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς πού συνήλθε στὶς 6-9 τοῦ Ἀπριλίου 1977 στὴν Ἀβάνα, ἐγκρίθηκε τὸ κατ' ἀρχὴν πρόγραμμα τοῦ Φεστιβάλ. Τονίζεται ὅτι οἱ μεγάλοι στόχοι πού ἐκφράζονται στὸ σύνθημα «Γιά ἀντιϊμπεριαλιστικὴ ἀλληλεγγύη, εἰρήνη, φιλία», θὰ πρέπει νὰ ἀνταντακλοῦνται στὸ περιεχόμενο τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ προγράμματος τὸ ὁποῖο ἐκφράζει τὸν εὐρὺ καὶ διεθνή χαρακτήρα τοῦ Φεστιβάλ καὶ θὰ παρουσιάζει τὶς διάφορες πτυχὲς τοῦ ἀγῶνα τῆς νέας γενιάς.

Ἡ Δ.Π.Ε., συμφώνησε νὰ

ἀφιερῶσει τὴν κάθε μέρα τοῦ 11ου Φεστιβάλ σ' ἓνα κύριο θέμα τὸ ὁποῖο νὰ παρέχει τὴ συνισταμένη τοῦ πολιτικοῦ περιεχομένου τῶν ἐκδηλώσεων πού θὰ πραγματοποιηθοῦν τὴν ὠρισμένη ἐκείνη μέρα.

Ἔτσι, οἱ διάφορες μέρες τοῦ προγράμματος θὰ πρέπει νὰ ἀφιερῶθουν ὡς ἐξῆς: Στὴν ἑναρξη τοῦ 11ου Παγκόσμιου Φεστιβάλ, ὑπὸ τὸ σύνθημα «Γιά ἀντιϊμπεριαλιστικὴ Ἀλληλεγγύη, Εἰρήνη, Φιλία». Στὸν ἀγῶνα τῶν λαῶν, τῆς νεολαίας καὶ τῶν φοιτητῶν ἐναντίον στὸν ἰμπεριαλισμὸ, τὸν ἀποικισμό, ρατσισμό καὶ φυλετικὲς διακρίσεις. Στὸν ἀγῶνα γιά τὴν παγκόσμια εἰρήνη, ὕφεση, ἀσφάλεια καὶ συνεργασία, τὸ σταμάτημα τῆς κούρσας τῶν ἐξοπλισμῶν καὶ γιά γενικὸ καὶ πλήρη ἀφοπλισμὸ, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ πυρηνικοῦ ἀφοπλισμοῦ. Στὸν ἀγῶνα γιά τὴν ἐγκαθίδρυση μιᾶς δίκαιης καὶ ἐντιμῆς Νέας Διεθνούς Οἰκονομικῆς Τάξης γιά Ἐθνικὴ Ἀνεξαρτησία, γιά τὴν ἀνάκτηση τοῦ φυσικοῦ πλοῦτου καὶ γιά κοινωνικὴ πρόοδο. Στὸν ἀγῶνα τῆς νεολαίας καὶ τῶν φοιτητῶν στὶς καπιταλιστικὲς χώρες. Στὸν ἀγῶνα γιά τὰ βασικὰ δικαιώματα τῆς νεολαίας καὶ φοιτητῶν, εἰδικὰ τῶν νέων γυναικῶν καὶ τῶν παιδιῶν. Στὸς λαοὺς καὶ τὴ νέα

γενιά πού ζοῦν καὶ ἐργάζονται καὶ οἰκοδομοῦν τὸν σοσιαλισμὸ στὴ Κούβα καὶ ἄλλες σοσιαλιστικὲς χώρες.

Ἡ σύνοδος, θεώρησε σκόπιμο νὰ ἀφιερῶθῃ μιὰ μέρα τοῦ 11ου Φεστιβάλ γιά τὴν ἔκφραση ἀντιϊμπεριαλιστικῆς ἀλληλεγγύης πρὸς τὴ νεολαία καὶ τοὺς φοιτητῆς τῶν χωρῶν, πού τὶς μέρες ἐκεῖνες θὰ τὴν χρειάζονται περισσότερο.

Ἡ Διεθνῆς Προπαρασκευαστικὴ ὑπόδειξε ὅτι τὸ Πρόγραμμα τοῦ Φεστιβάλ θὰ πρέπει νὰ ἐκφραστεῖ μὲ πολλοὺς τρόπους, ὅπως οἱ συναντήσεις, σεμινάρια, διασκέψεις, ἐλεύθερα θέματα, συμπόσια, συζητήσεις, διάφορες συναθροίσεις, στρογγυλὲς τράπεζες, συγκεντρώσεις, κέντρα ἀλληλεγγύης κλπ., μέσον τῶν ὁποίων οἱ χιλιάδες τῶν ἀντιπροσώπων ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον, ἀντιπροσωπεύοντας τὶς πιὸ πλατειεῖς τάσεις τῶν πολιτικῶν, φιλοσοφικῶν καὶ θρησκευτικῶν ιδεῶν θὰ μποροῦν νὰ ἐκφράσουν καὶ ν' ἀνταλλάξουν ιδέες καὶ ἀπόψεις σ' ἓνα ἐλεύθερο, ἀνοικτὸ καὶ δημοκρατικὸ πνεῦμα.

Τονίστηκε ἐπίσης ἡ ἀνάγκη νὰ προγραμματισθοῦν ἐπαρκῶς, καλλιτεχνικὲς καὶ ἐκπολιτιστικὲς ἐκδηλώσεις καθὼς καὶ ἀθλητικὲς καὶ ἄλλες ψυχαγωγικὲς ἐκδηλώσεις, στὴ διάρκεια τοῦ Φεστιβάλ, ὑπογραμμίζοντας τὴ σημασία πού ἔχουν σὰν ἓνα μέσο πού φέρνει σὲ στενὴ ἐπαφὴ τοὺς λαοὺς, συμβάλλοντας στὴν ἐνίσχυση τῶν δεσμῶν φιλίας τῆς νέας γενιάς.

Ἡ τελευταία μέρα τοῦ 11ου Παγκόσμιου Φεστιβάλ θὰ ἀφιερῶθῃ στὶς ἐκδηλώσεις τοῦ κλεισίματος.

Ἡ σύνοδος ἐξέλεξε τελικὰ τὴν μόνιμη Προπαρασκευαστικὴ Ἐπιτροπὴ πού θὰ ἐπεξεργαστεῖ τὶς λεπτομέ-

ρειες τοῦ προγράμματος καὶ τῆς ἀντιπροσώπευσης τῶν διαφόρων χωρῶν. Μεταξύ τῶν 35 μελῶν τῆς Μόνιμης Προπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς συγκαταλέγεται καὶ ἡ Ἐθνικὴ Προπαρασκευαστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Κύπρου, ἀντιπρόσωπος τῆς ὁποίας βρίσκεται ἤδη στὴν Ἀβάνα τῆς Κούβας.

Τὰ Παγκόσμια Φεστιβάλ Νεολαίας τῶν Φοιτητῶν μὲ τὰ ἀναστανίτικα ἰδανικά τους καὶ τὶς πλούσιες πολιτικὲς, πολιτιστικὲς, καὶ ἀθλητικὲς ἐκδηλώσεις τους, ἐνδιαφέρουν καὶ συγκινοῦν ἰδιαίτερα καὶ τὴν κυπριακὴ νεολαία, πού προσδίδει σ' αὐτὰ, στὰ ἰδανικά καὶ τὶς ἐπιδιώξεις τους. Τὸ 11ο Παγκόσμιο Φεστιβάλ Νεολαίας καὶ Φοιτητῶν ἀποκτᾶ ἰδιαίτερη σημασία γιά τὴν Κυπριακὴ νεολαία γιὰ τὴν ὀργανώνεται μέσα στὶς κρίσιμες συνθήκες πού διέρχεται ἡ Κύπρος μετὰ τὸ φασιστικὸ πραξικόπημα καὶ τὴν τούρκικη ἐισβολή. Εἶναι μιὰ σπουδαία εὐκαιρία νὰ ἐνημερώσουμε χιλιάδες νέους καὶ νέες καὶ τὶς ὀργανώσεις τους γιά τὸν ἀντιϊμπεριαλιστικὸ, ἀπελευθερωτικὸ ἀγῶνα πού διεξάγουμε. Εἶναι μιὰ εὐκαιρία νὰ ἐκφράσει ἡ παγκόσμια νεολαία ἀκόμα μιὰ φορὰ ἔντονα τὴν ἀλληλεγγύη τῆς μετὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ λαοῦ καὶ τῆς νεολαίας μας γιά τὴν σωτηρία τῆς Κύπρου.

— ΕΔΟΝ

— ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΠΕΟ

— ΝΕΟΛΑΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

— ΠΟΦΝΕ

— ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΕΔΕΝ

— ΣΕΚΗ

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

Η ΚΑΚΟΜΕΤΑΧΕΙΡΗΣΗ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ

Ἡ «ΣΗΜΕΡΙΝΗ» δημοσίευσε ὀλόκληρο τὸ κείμενο τῆς διακήρυξης τῆς Σ.Ν. ΕΔΕΝ γιά τὴν ἐπέτειο τῆς 28ης Ὀκτώβρη

Ξέρετε γιατί;

«Γιά νὰ ἐνημερώσει, λέει, τοὺς ἀναγνώστες τῆς πάνω στὸν τρόπο πού κακομεταχειρίζονται μερικοὶ τὴν ἱστορία».

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἱστορία ἡ «Σημερινή» ἄρχισε νὰ κακομεταχειρίζεται καὶ τὶς λέξεις, δὲν ἐξηγεῖται ἀλλοιῶς ἡ κακομεταχείριση τῆς λέξης «κακομεταχείριση».

Αὐτὸ ὅμως πού ἔχει σημασία εἶναι τὸ γεγονός πὼς ἡ ἐφημερίδα πού «συλλογάζεται ἐλεύθερα» ἔδωσε τὴν εὐκαιρία στοὺς ἀναγνώστες τῆς, μὲ τὴν δημοσίευση τοῦ κειμένου, νὰ διαβάσουν καὶ λίγη ἀλήθεια.

ΟΛΑ ΠΑΝΕ ΜΙΑ ΧΑΡΑ

ΟΛΑ πάνε μιὰ χαρὰ καὶ οἱ ἐξαγωγὲς τῶν βιομηχανικῶν μας προϊόντων αὐξάνονται μὲ ρυθμοὺς πρωτοφανέρωτους. Τὸ εἶπε ὁ ὑπουργὸς ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας, θὰ ἔλεγε κανένας μιᾶς χώρας φανταστικῆς, εἶμαι ὅμως ὑποχρεωμένος νὰ πιστέψω τὶς ἐφημερίδες πού ξεκάθαρα καὶ κατηγορηματικὰ προσθέτουν, τῆς Κύπρου.

Ἄν ὅλα πάνε μιὰ χαρὰ τότε πού πάνε τὰ κέρδη τῆς χαρᾶς;

Τὴν ἀπάντηση ἐμπιστεύομαι στὶς μαντικές σας ἐκδηλώσεις.

ΕΙΣΩΣΕΙΣ

ΚΑΠΟΙΟΙ ἄλλοι, ἂν θέλετε τοὺς πρ-

στεύετε, ὑποστηρίζουν ὅτι οἱ ἐξαγωγὲς μπορεῖ ν' αὐξάνονται ἀλλὰ ὁ λαὸς πεινά.

Κι' ὅταν τὰ κέρδη αὐξάνονται ἀπὸ τὴν αὐξηση τῶν ἐξαγωγῶν ἐνῶ παράλληλα αὐξάνεται καὶ ἡ πείνα τοῦ λαοῦ, τότε αὐξάνεται καὶ ἡ διάθεσή του νὰ δαγκώσει τὸ κρέας αὐτουνοῦ πού τὸν ἔκανε νὰ πεινάσει.

Σωστά, λοιπόν, καὶ σοφὰ ὁ ἐντιμὸς κ. ὑπουργὸς συμπλήρωσε πὼς μπορεῖ ν' αὐξάνονται οἱ ἐξαγωγὲς ἀλλὰ ἐμεῖς δὲν πρέπει νὰ ἐφησυχάζουμε.

Ἐγὼ σὰν γνήσιος καπιταλιστὰς δὲν ἐφησυχάζω γιὰ τὴν ἀν ἐφησυχάσω κἀκεῖ.

ΤΟ ΚΑΡΦΙ

ΕΚΦΡΑΣΗ

ΟΗΕ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ η πρώτη φορά που η Κύπρος καταφεύγει στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ για την υιοθέτηση ψηφίσματος που να δικαιώνει τον αγώνα του Κυπριακού Λαού ενάντια στην κατοχή. Η θέση της Σοσιαλιστικής Νεολαίας έχει εκφραστεί πολλές φορές και συνίσταται στο ότι τα ψηφίσματα των Ήνωμένων Έθνών μπορούν να παίξουν θετικό ρόλο δεδομένου ότι υπάρχουν δυο βασικές προϋποθέσεις:

(α) Τα ψηφίσματα είναι σαφή σε τέτοιο βαθμό που να εξαναγκάζουν τις διάφορες κυβερνήσεις να πάρουν θέση πάνω στο θέμα. Έτσι μπορεί ο Κυπριακός λαός και η παγκόσμια κοινή γνώμη να κρίνει ποιά στέκει ο καθένας. Είναι χίλιες φορές καλύτερη μια εγκριση με απλή πλειοψηφία ή ακόμα και μια καταψήφιση ενός σωστού ψηφίσματος παρά η ομόφωνη υποστήριξη ενός ψηφίσματος που δεν σημαίνει τίποτα. Στην πρώτη περίπτωση αποκαλύπτεται η υποκρισία των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων μπροστά στο λαό ενώ στη δεύτερη προκαλείται σύγχυση με αποτέλεσμα η δεξιά να δημαγωγεί για «Δυτική λύση».

(β) Τα ψηφίσματα δεν χρησιμοποιούνται σαν άλλοθι για την αποφυγή του αγώνα αλλά εντάσσονται μέσα στα πλαίσια του αγώνα. Είτε το θέλουμε είτε όχι η πορεία θα εξαρτηθεί βασικά από το τι θα κάμουμε — ή δεν θα κάμουμε — εμείς οι ίδιοι.

Πρέπει ακόμα να προσθέσουμε πως θάταν αδιανόητο να συνεχιστεί η παλιά διαδικασία υπονόμησης με την κλίκα του Ντεκτάς. Οι μεσολαβήσεις για συνομιλίες που δεν οδηγούν πουθενά έχουν σαν μόνο σκοπό την εδραίωση των τετελεσμένων.

Η ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ ΤΩΝ ΜΑΥΡΩΝ...

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ των ρατσιστών στη Ν. Αφρική συνεχίζει τις απελπισμένες της προσπάθειες να καταπνίξει κάθε φωνή για τη διεκδίκηση των δικαιωμάτων των μαύρων στη χώρα. Έτσι μετά τη δολοφονία στη φυλακή του Αφρικανού ηγέτη Μπίκο, έκλεισε τις εφημερίδες των μαύρων και έθεσε εκτός νόμου όλες τις οργανώσεις που αντιτίθενται στην πολιτική της «χωριστικής ανάπτυξης». Είναι φανερό πως οι ήρωικοί αγώνες των φοιτητών και των εργατών του Σουέτο άφησαν ανεξίτηλα σημάδια στη Νοτιοαφρικάνικη κοινωνία. Μόνο η αποκάλυψη βία και η ανοικτή καταπίεση κρατούν ακόμα τους μαύρους εργάτες στο ζυγό των ρατσιστών. Οι αντιρατσιστικές οργανώσεις φουντώνουν και ανεβάζουν συνεχώς το οργανωτικό επίπεδο των επαναστατικών δυνάμεων. Όσα κτυπήματα και να δεχτούν η ώρα της ανάμετρησης πλησιάζει. Το μόνο που μπορούν να καταφέρουν τα νέα καταπιεστικά μέτρα είναι να αποξενώσουν ακόμα πλατύτερες μάζες από την κυβερνητική πολιτική, να κάμουν την αναπόφευκτη σύγκρουση ακόμα πιο βίαιη και ολοκληρωτική.

...ΚΑΙ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

ΟΙ ΗΠΑ και άλλες δυτικές χώρες βρέθηκαν σε δυσκολία να δεχτούν αδιαμαρτύρητα τέτοιου είδους μέτρα. Έτσι προσπάθησαν να «ξεφοσκώσουν» το παγκόσμιο αίσημα άγανάκτησης επιχειρώντας να μπουν στην πρωτοπορεία της καταδίκης τους. Ανακάλεσαν τους πρεσβευτές τους «για συνεννοήσεις» και πρότειναν απαγόρευση της αποστολής όπλων στη Ν.Α. από το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ. Όμως πρόβαλαν μαζί με την Αγγλία και την Γαλλία το θέτο σε ψήφισμα των Αφρικανικών κρατών για οικονομικό αποκλεισμό. Αυτό που έχει σημασία για τους ιμπεριαλιστές δεν είναι το αν ένας λαός υποφέρει από την καταπίεση μιας βάνουσης κυβέρνησης αλλά τα κέρδη των πολυεθνικών εταιριών. Κι ως κάμνει τόσο θόρυβο ο Πρόεδρος Κάρτερ για τα «ανθρώπινα δικαιώματα...».

Η καταπίεση στη Δ. Γερμανία και η οργάνωση «ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ»

Τα μέσα μαζικής επικοινωνίας του δυτικού κόσμου κατέβησαν την προσοχή και το ενδιαφέρον της παγκόσμιας κοινής γνώμης, κατά το τελευταίο δίμηνο, στις τρομοκρατικές ενέργειες της αναρχικής οργάνωσης «Μπάαντερ — Μάινχοφ», που είχε απαγάγει τον μεγαλοβιομήχανο Σλέγιερ, ένα πρώην Ναζί, παρασημοφορημένο από τον Χίτλερ, και τώρα πρόεδρο της Εταιρείας Έργοδοτών, και το αεροπλάνο της Λουφτχάνσα. Η καταστολή της αεροπειρατείας από ειδικούς Γερμανούς κομμάτος και η δολοφονία των 3 φυλακισμένων αναρχικών έδωσε μια νέα τροπή στην υπόθεση μετριάζοντας τις διαθέσεις μιας μεγά-

λωγία με την δικαιολογία ότι η εκτέλεση έγινε εν καιρώ πολέμου και ότι τα θύματα ήταν συγγενείς ανταρτών που πολεμούσαν τον γερμανικό στρατό. Η κυβέρνηση αρνήθηκε να εκδώσει τον εγκληματία Κάπλερ που εδραπέτευσε από τις Ιταλικές φυλακές με την βοήθεια ναζιστών, επικαλούμενη τους γερμανικούς νόμους. Παράλληλα πολλοί Γερμανοί πολίτες διώχονται από τις δουλειές τους λόγω των πολιτικών φρονημάτων τους.

Οι πολιτικοί κρατούμενοι βασανίζονται. Οι συνθήκες διαβίωσής τους είναι απάνθρωπες. Τους αρνούνται τον περίπατο, το τσιγάρο, τον καφέ, τα βιβλία, περιοδικά, εφημερίδες, με την δικαιολογία ότι:

γιατα η υπόθεση Μπίερμαν και η καταδίκη κομμουνιστών διαμαρτυρομένων).

Τα γεγονότα αποδεικνύουν ότι η δράση των Γερμανών αναρχικών δεν προσφέρει τίποτα στον αγώνα ενάντια στον ιμπεριαλισμό και την φασιστική καταπίεση. Αντίθετα συμβάλλει στην πτωχολόγηση του λαϊκού κινήματος. Η βία δεν μπορεί να καταδικαστεί ή να εξυδακνωθεί ανεξάρτητα από τους σκοπούς τους οποίους επιδιώκει και το αποτέλεσμα το οποίο επιτυγχάνει, σε σχέση πάντα με το λαϊκό κίνημα.

Στην περίπτωση αυτή, η ταχτική των Γερμανών αναρχικών, τους απομόνωσε πια πολύ από τα λαϊκά στρώματα

Δημοσιεύουμε σήμερα τες απόψεις του Α. Χρυσάνθου. Στην επόμενη έκδοση θα δημοσιεύσουμε και άλλες απόψεις.

Ο Αντρέας Μπάαντερ και η Γκούντρομ Ένσολιν που δολοφονήθηκαν από το Γερμανικό καθεστώς μέσα στα λευκά κελιά τους.

λης μερίδας της κοινής γνώμης απέναντι στους αναρχικούς.

Ο Γερμανικός αναρχισμός δεν είναι ένα φαινόμενο ανεξήγητο. Έδημιουργήθηκε μέσα σε μια χώρα που κύριο χαρακτηριστικό της, μετά τον πόλεμο, είναι η αντίθεση ανάμεσα στα υπερανπτυγμένα μονοπώλια και το κατερχόμενο βιοτικό επίπεδο των λαϊκών μαζών. Ενδεικτικό αυτής της κατάστασης είναι η άνοδος της ανεργίας (έφτασαν το 1.000.000. Οι Γερμανοί άνεργοι, εκτός από τις εκατοντάδες χιλιάδες των ξένων εργατών που είχαν εισαχθεί στην Γερμανία σαν φτηνή εργατική δύναμη και αναγκάστηκαν να επιστρέψουν στην πατρίδα τους).

Από πολιτικής πλευράς, η Γερμανική άρχουσα τάξη μέσα στο τυπικά δημοκρατικό πολιτεύμα της έχει οργανώσει το κράτος κατά τέτοιο τρόπο που θυμίζει ναζιστικές εποχές. Διάφοροι εγκληματίες του πολέμου αφέθηκαν ελεύθεροι. Ανάμεσά τους ο Βάγκνερ, δολοφόνος 350.000 Έβραίων στη Δ. Ρωσία και ο γιατρός Σούτς, που έκαμνε ιατρικά πειράματα πάνω σε κρατούμενους στο Νταχάου. Πρόσφατα η γερμανική δικαιοσύνη αθώωσε δολοφόνο 417 γυναικοπαίδων στην Πο-

περιφρουρούν την υγεία τους. Τους περιορίζουν σε κελιά χωρίς παράθυρα και φως. Πολλοί δικηγόροι τους διώκονται.

Η εξωτερική πολιτική της Γερμανίας επιθεδαίνει και αυτή το μέγεθος της άρρωστειας του γερμανικού καπιταλισμού. Είναι γνωστές οι σχέσεις της με τα αντιδραστικά και φασιστικά καθεστώτα σ' όλο τον κόσμο: Ισραήλ, Νότια Αφρική, Ζαίρ, Χιλή κ.ο.κ.

Μέσα σ' αυτό το κλίμα με την τόσο σκληρή στάση απέναντι στους αντιπάλους του καθεστώτος (αναρχικούς, και άριστέρους γενικότερα), και αφετέρου την αδιάνθρωπη σύαισθησία σε ανθρώπινα δικαιώματα δθην θέματα, όταν αφορά τους εγκληματίες του πολέμου, εμφανίζεται η αναρχική δράση, με πρωταγωνιστές κυρίως νεαρούς που προέρχονται από αστικές οικογένειες, και που επιδρούν στην κρατική καταπίεση συναισθηματικά και αποκομμένα από το εργατικό κίνημα. Η στάση τους αυτή δεν είναι άσχετη και με το αδιέξοδο που δημιουργεί για την εργατική τάξη, από την μία η πολιτική των 2 Κ.Κ. της Δ. Γερμανίας, και από την άλλη οι θέσεις της Α. Γερμανίας (χαρακτηριστικά πρόσφατα παραδεί-

και έστρεψε την κοινή γνώμη δεξιότερα. Έδωσαν επίσης την ευκαιρία στην κυβέρνηση να πάρει πιο σκληρά μέτρα ενάντια στις άριστέρες δυνάμεις, με το πρόσχημα της καταπολέμησης της τρομοκρατίας. Απόδειξη αποτελεί το γεγονός πως για 1600 περίπου αναρχικούς — όπως υπολογίζει η γερμανική κυβέρνηση — έρευνήθηκαν περισσότεροι από 400.000 άνθρωποι, με συνεδηγτό σκοπό φυσικά την τρομοκράτηση του λαού. Έδωσε επίσης την ευκαιρία στις φασιστικές οργανώσεις να εντείνουν την προπαγάνδα και τη δράση τους και να αυξήσουν την δημοτικότητά τους. Είναι χαρακτηριστική η άνοδος του κόμματος του Στράους.

Η λύση της «τρομοκράτης των τρομοκρατών» δεν είναι δυνατό να φέρει ουσιαστικό αποτέλεσμα. Μέσα από τις καπιταλιστικές αντιθέσεις, στις οποίες γεννιέται η τρομοκρατία, η λήψη τέτοιων μέτρων δεν μπορεί παρά να οδηγεί θήμα προς θήμα προς τον φασισμό. Η τρομοκρατία μόνο με την δημοκρατία καταπολεμάται. Μπορεί όμως η άρρωστη γερμανική κοινωνία των μονοπωλίων να επιτρέψει ευρύτερες δημοκρατικές διαδικασίες; Τα τετελεσμένα γεγονότα απαντούν αρνητικά.

Επιστολή στην «Εκφραση» ΤΣΕ ΓΚΟΥΕΒΑΡΑ

Αγαπητή Σύνταξη,
Είμαι ένας από τους πολλούς ανθρώπους που μεγάλωσαν με το θρόλο της Κουβανέζικης επανάστασης στο επίκεντρο της επαναστατικής τους μόρφωσης. Σάν φοιτητής στο Λονδίνο το 1967 παρακολούθησα μερά με τη μέρα από το ραδιόφωνο και τις εφημερίδες τους τελευταίους μήνες του αγώνα του Τσε στη Βολιβία. Από την ημέρα της σύλληψης του Ρεζί Ντεμπρέ μέχρι το θάνατο του Γκουεβάρρα έζησα την αγωνία, τις ελπίδες και τις απογοητεύσεις του αντάρτικου της Βολιβίας. Όσο μπορούσα να τις ζήσω, χιλιάδες μίλια μακριά από την επανάσταση.

Η αποτυχία του Τσε δεν στάθηκε άρεστη για να θεωρησω τη δράση του λαθασιμένη. Το πρόσωπο του Τσε με τη νάποφαση γραμμένη στο μέτωπο, HASTA LA VICTORIA SIEMPRE (μέχρι την τελική νίκη), έγινε για μένα όπως και για πολλούς επαναστατημένους φοιτητές του '68—69 το ένα και μοναδικό κίνητρο για την προετοιμασία αυτής της Νίκης. Τα λόγια είχαν ξεφύσει, η θεωρητική δουλειά φαινόταν σαν δικαιολόγηση της αδράνειας, το όπλο του αντάρτη αποκόπηκε υπερφυσικές διαστάσεις. Το ερώτημα για μένα δεν ήταν αν το αντάρτικο ήταν ο δρόμος για τη λύτρωση της εργατικής τάξης; ήταν η άφελής αναζήτηση της «σωστής» αντάρτικης τακτικής, της οργανωτικής δομής του αντάρτικου, της εκπαίδευσης των επιδεδωμένων αντάρτων, της σύνδεσης του αντάρτικου με τις μάζες ή καλύτερα του πως το αντάρτικο θα κερδίσει την άγριη και την υποστρίξη του λαού.

Έχουν περάσει πολλά χρόνια από τότε. Οι έμμελες της επανάστασης σ' αυτή την περίοδο άφησαν πλούσιο υλικό για προβληματισμό και επαναποθέτηση. Ένα υλικό που κάθε αγωνιστής έχει την υποχρέωση να μελετήσει προσεκτικά και να αντλήσει τα αναπόφευκτα συμπεράσματά του. Είναι ακόμα ανάγκη να κοιτάξει την αλήθεια στο πρόσωπο, να δει τα πράγματα όπως είναι και όχι όπως θα ήθελε να είναι. Γιατί μόνο η αλήθεια είναι επαναστατική. Μόνο η αλήθεια μπορεί να προλάβει άσκοπες ήττες του εργατικού κινήματος, άσκοπες απόπειρες άνευκλιμητων αγωνιστών.

Η ήττα του Γκουεβάρρα στη Βολιβία δεν είναι ένα απειροπαλιό φαινόμενο. Δεν κάδες κινήματα στη Λατινική Αμερική έχουν εξολοθρευτεί με το πιδ θάνατο του Τσε από τις αντιβρασιλικές κυβερνήσεις της περουγίας. Ο Μαρσινέλα στη Βραζιλία, οι Ρουκαϊάσος, οι Μοντενίγος είναι λίγα από τα πιο γνωστά ονόματα. Έχουμε μπροστά μας ένα φαινόμενο που επαναλαμβάνεται: Ξανά και ξανά στη Λατινική Αμερική: Τη συντόμή του αντάρτικου, το θάνατο τιμωρό, αποκατασμένοι αγωνιστών. Τη να θεωρήσουμε αυτές τις ήττες σαν τυχαία επεισόδια, το να πούμε όπως ο συν. Λάμπρου, «πολιτικά λείπει

αντάρτικοι μπορούσε να συνεχίσει τη δράση του, έστω και απομονωμένοι, μέχρι τότε ίσως ο Τσε να έπαιξε σημαντικό ρόλο στο νέο καθεστώς, ίσως και να μπορούσε να του δώσει την πνοή για ν' αποφύγει την μετέπειτα ανατροπή του. Το να σκέφτεται όμως κανείς σ' αυτό το πλαίσιο δεν αποτελεί μαρξιστική ανάλυση αλλά κυνηγητό του τυχαίου.

Ο Τσε και οι αντάρτες του με τον ήρωικό τους αγώνα έδωσαν στο κίνημα μια παράδοση αυθενσίας που χυπήσε αμελλικτα την φυγομυχία του επίσημου κομμουνισμού της Λατινικής Α-

μερικής. Γιατί το φαινόμενο του Τσε και η εξιδανικέυσή του σε μοναδικό πρότυπο αγώνα όφειλεται κύρια σ' αυτή τη φυγομυχία. Η θέση του Τσε είναι χιλιάς φορές ανώτερη από τη θέση της πλάδαρης γραφειοκρατίας. Απ' αυτό το σημείο όμως τίχουν δεν ήταν να προσαρμόσουν την τακτική τους και αντέδρασαν θιαύα. Προσπάθησαν να το συντάξουν. Ήταν όμως άργά. Το μόνο που κατάφεραν ήταν να σπρώξουν την επαναστατική μένη Κούβα δριστικά στη σφαίρα επιρροής της Σοβιετικής Ένωσης.

Η Ιμπεριαλιστική τακτική δεν είναι άκαμπτη. Αντίθετα έχει δεξιά θωρακιστά ελιπίδα προσαρμογής κάτι που δυστυχώς δεν μπορεί κανείς να πει για πολλούς μαρξιστές. Η ήττα τους στην Κούβα αναλύθηκε και η μετέπειτα αντιμετώπιση των αντάρτων στη Λατινική Αμερική φανερώνει πως ανλήθηκαν τα σωστά συμπεράσματα από τους Ιμπεριαλιστές. Το αντάρτικο πρέπει να χτυπηθεί προτού αποκτήσει ρίζες στη μάζα. Η τακτική του Τσε στη Βολιβία δεν ήταν διαφορετική από την τακτική του Φιντέλ στη Κούβα. Η στάση του Κ.Κ. της Βολιβίας δεν ήταν διαφορετική από τη στάση του Κ.Κ. στη Κούβα. Αυτό που άλλαξε ήταν η αντιμετώπιση του αντάρτικου από τους Ιμπεριαλιστές και τα δργανά τους. Μιά αλλαγή που μεναιό στο ελάχιστο τις δυνατότητες του αντάρτικου. Μιά αλλαγή που τη σημασία της άρνεται να δει ο συν. Λάμπρου.

Με τα πιο πάνω δεν θέλω να πω πως η επιτυχία στη Βολιβία ήταν απόλυτα αδύνατη. Λίγα χρόνια μετά τον θάνατο του Τσε ένα στρατιωτικό πραξικόπημα έφερε στην εξουσία τον «αριστέρο» στρατηγό Τόρρες. Αν το

αντάρτικο μπορούσε να συνεχίσει τη δράση του, έστω και απομονωμένοι, μέχρι τότε ίσως ο Τσε να έπαιξε σημαντικό ρόλο στο νέο καθεστώς, ίσως και να μπορούσε να του δώσει την πνοή για ν' αποφύγει την μετέπειτα ανατροπή του. Το να σκέφτεται όμως κανείς σ' αυτό το πλαίσιο δεν αποτελεί μαρξιστική ανάλυση αλλά κυνηγητό του τυχαίου.

Συνοψιστικά
Α. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ -

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΙΔΙΟΥΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

Η στρατιωτική θητεία αποτελείει και συνεχίζει να αποτελεί ένα άγχος για τη νεολαία μας. Για ολόκληρα χρόνια η κάθε νέα σειρά στρατιωτών αντιμετωπίζει τα ίδια προβλήματα χωρίς ποτέ να βρουν τη λύση τους. Τα βασικά προβλήματα είναι: η αύταρχικότητα με την οποία τους συμπεριφέρονται οι ανώτεροι (δέν ξεχνούμε πως η κακομεταχείριση έφτασε σε όρισμένες περιπτώσεις σε «περιεργους θανάτους»), το έξευτελιστικό επίδομα των 4½ λιρών που δέν καλύπτει παρά ένα πολύ μικρό μέρος των εξόδων τους, η μεταφορά τους, ο συνεχής περιορισμός και η μακρόχρονη θητεία. Την έλειψη δημοκρατίας μέσα στο στρατό, με τους στρατιώτες να μην έχουν κανένα λόγο στές αποφάσεις που παίρνονται, την επιτρέπουν οι ίδιες οι δομές του στρατού: μια δράκα δειματούχων διατάσσει και η πλατιά βάση των χιλιάδων στρατιωτών είναι υποχρεωμένη να υποκύψει τυφλά. Κομμιά άμφιβολία δέν υπάρχει πώς είναι αυτές οι δομές που επέτρεψαν τη φασιστικοποίηση, στο βαθμό που έγινε και έκωμαν πραγματικότητα το πραξικόπημα.

Αν δέν υπήρχε η κατάσταση αυτή μέσα στο στρατό, τότε η ήγεια από μόνη της σάν υπηρέτης της οικονομικής ολιγαρχίας που ήθελε το πραξικόπημα, δέν θα μπορούσε να το επιβάλει αφού η πλειοψηφία των στρατιωτών ήταν αντιφασίστες.

Ο στρατός αποτελεί όργανο στα χέρια της άρχουσας τάξης, γι' αυτό και οι δομές του δέν μπορούσαν να είναι διαφορετικές.

Το επίδομα των 4½ λιρών χτυπά στην ουσία τους εργαζόμενους αφού η πλειοψηφία των στρατιωτών προέρχεται από παιδιά εργατών και αγροτών που είναι υποχρεωμένοι δίπλα στα άλλα έξοδα της οικογένειας να ενισχύσουν και το μηδαμινό επίδομα.

Με αυτά θλέπουμε καθαρά τη ταξική φύση του πράγματος. Και άκριβώς σάν τέτοιο, άντικειμενικά έξυπηρετεί ταξικά συμφέροντα — τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης ενώ την ίδια στιγμή καταπιέζει τα συμφέροντα των εργαζόμενων και της νεολαίας.

ΜΙΛΟΥΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ:

— Αντιμετωπίζεις προβλήματα μέσα στο στρατό;

— Όπωςδήποτε πρέπει να αψηθεί το επίδομα. Οι 4½ λίρες δέν φτάνουν ούτε για ένα αναψυκτικό την ημέρα.

— Τι γνώμη έχεις για τη ψήφο. Έπρεπε να ψηφίζουν οι στρατιώτες;

— Τό δέν ζητούν από έμάς να πολεμούμε και να σκοτώνουμε και τα ταυτόχρονα να μην μας δίνουν το δικαίωμα να ψηφίζουμε είναι άδιονόητο.

— Πιστεύεις πως πρέπει να αψηθεί το επίδομα;

— Ποιά τρόπο βλέπεις σάν δυνατό να λύσει τα προβλημάτά μας;

— Μόνο αν πάρει μέτρα η Κυβέρνηση. Τι μέτρα έχει πάρει μέχρι τώρα η Κυβέρνηση;

— Απαγορεύσει το καφόνι το οποίο όμως γίνεται σε μικρότερο βαθμό τώρα και μείωση τη θητεία από 30 σε 26 μήνες που πάλι είναι μεγάλα. Πρέπει να υπάρχουν πιέσεις από ποσού για να κάμει κάτι η Κυβέρνηση.

— Πιστεύεις πως πρέπει να αψηθεί το επίδομα;

— Όχι κατά διάνοια. Δέν

— Πιστεύεις πως πρέπει να αψηθεί το επίδομα;

— Όχι κατά διάνοια. Δέν

— Πιστεύεις πως πρέπει να αψηθεί το επίδομα;

— Όχι κατά διάνοια. Δέν

ΝΑ ΑΥΞΗΘΕΙ ΤΟ ΕΠΙΔΟΜΑ

Στο στρατό υπάρχουν άρκετα προβλήματα. Στέρηση προσωπικότητας. Οι στρατιώτες είναι αντικείμενα τα οποία χειρίζονται όπως θέλει ο κάθε αξιωματικός. Μπορεί να τιμωρηθούν χωρίς λόγο ή εν πάση περιπτώσει για άσημαντα πράγματα. Σε πολλές μονάδες οι στρατιώτες ζούν κάτω από δύσκολες συνθήκες με

με στόχο τη διεκδίκηση δικαιωμάτων τους δέν μπορεί να υπάρξει. Επομένως ο αγώνας για λύση των προβλημάτων μας πρέπει να έρξει όχι μόνο από τους πατέρες και μητέρες των στρατιωτών αλλά γινικά από όλο το λαό.

Οι στρατιώτες δέν μπορούν να αγωνιστούν για τα προβλημάτά τους.

σκοπιά κάθε νύκτα και παίρνουν άδειες σε όραία χρονικά διαστήματα: 2, 3 ή ακόμα και κάθε 4 μήνες. Οι στρατιώτες έχουν επίδομα 4½ λίρες, ποσό άνικανο να καλύψει τις ανάγκες τους για 5—10 μέρες νοσημένους ότι βρίσκονται στο στρατόπεδο. Συχνά τιμωρούνται γιατί φεύγουν για να δούν τους συγγενείς τους και για

με ρωτάει νομίζω ότι οι στρατιώτες πρέπει όπωσδήποτε να έχουν δικαίωμα ψήφου τη στιγμή που τους χρεώνουν όπια με τον όρο να υπερασπίσουν μέχρι θανάτου την πατρίδα τους.

Η λύση των προβλημάτων τους δέν μπορεί να βρεθεί από τους ίδιους γιατί κανένας τρόπος οργάνωσης

που μας εκπαίδευαν υπήρχε καφόνι ενώ υποτίθεται ότι είναι απαγορευμένο από την Κυβέρνηση. Θυμάμαι στο ΚΕΝ Λάρνακας που πήγαν μετά από καφόνι 6 άτομα στο αναρρωτήριο. Με το παραμικρό μας βγάσουν αναφορά και μας βάδουν φυλακή ή κόβουν την άδεια. Υπάρχει και ο ψυχολογικός πόλεμος. Ένω τα παπούτσια μας είναι καθαρά, μας κάνουν θύμα ή να έκτελούμε τα παραγγέλματα ζωνρά, λερώνονται τα παπούτσια και κόβουν την άδεια μ' αυτό το πρόσχημα.

ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΟΣ

Από τη δομή του ο τακτικός στρατός, η Έθνηκή Φρουρά, δέν μπορεί να έξυπηρετήσει τον αγώνα του λαού ενάντια στην Ιμπεριαλισμό. Αντίθετα ο στρατός χρησιμοποιήθηκε το '74 για την επιβολή των Ιμπεριαλιστικών σχεδίων, με το πραξικόπημα και την άνκανοτήτά του να αντιδράσει στο έλαχιστο κατά την τουρκική εισβολή.

Ακόμα και σήμερα η προπαγάνδα σε μεγάλο βαθμό στρέφεται ενάντια στο προοδευτικό κίνημα. Η ιδεολογία και η νοοτροπία που διδάσκουν μέσα στο στρατό είναι φασιστική. Σήμερα βέβαια σε λιγώτερο βαθμό.

Ο στρατός μπορεί αύριο να χρησιμοποιηθεί εναντίον του λαού. Είτε καταστέλλοντας άπεργίες είτε άδουναίτε να άμυνθεί σε πιθανή άπειθεση των κατοχικών στρατευμάτων.

ΛΑΪΚΗ ΠΟΛΙΤΟΦΥΛΑΚΗ - ΜΕΙΩΣΗ ΘΗΤΕΙΑΣ

Πολλοί από αυτούς τους κινδύνους μπορούν να λυθούν, αν γίνουν αλλαγές στην έσωτερική δομή του στρατού. Τέτοιες αλλαγές πρέπει να έχουν σκοπό το πέρασμα έλέγχου πάνω στη χούφτα των άξιοματικών που διατάζουν. Ο έλεγχος πρέπει να προέρχεται και βρίσκει σύμφωνες τις οργάνώσεις και τα κόμματα του λαού.

Τούτο θα προέλθει με τη δημιουργία λαϊκής πολιτοφυλακής που άποτελεί και πάγια θέση της Σ.Ν. ΕΔΕΝ και με τη μείωση της θητείας. Η λαϊκή πολιτοφυλακή με δημοκρατικό έλεγχο εκλελεγμένων και άνακλητών ύπευθύνων θα έμπλεξει τις πλατιές μάζες στον αγώνα, θα περάσει την ύπόθεση της άμυνας στα χέρια του λαού και θα δημιουργήσει τις συνθήκες αλλαγής των σημερινών συνκεντρικών δομών του στρατιωτικού μηχανισμού. Τότε μόνο σταματά να γίνεταί ο στρατός έξορπημα του Ιμπεριαλισμού μέσω των ντόπιων προχτόρων του.

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΑΓΩΝΑΣ

Όπως φαίνεται και από τις συνεντεύξεις των οργάνωσεων υπάρχει καθολική ύποστηρίξη για λύση των προβλημάτων των στρατιωτών. Τα προβλήματα όμως αυτά (υπόθεση επίδοματος, μείωση θητείας, λιγώτερος περιορισμός, καλύτερη μεταχείριση) δέν θα λυθούν δίχως αγώνα. Και οι στρατιώτες δέν μπορούν να πάρουν αυτό τον αγώνα στα χέρια τους. Είναι γι' αυτό καθήκον των οργάνωσεων συνδικαλισμού και νεολαίας, των κομμάτων, να άναλάβουν τον αγώνα που θα περάσει την Κυβέρνηση να δώσει λύσεις. Αυτό θα έξυπηρετεί τα συμφέροντα και δικαιώματα όχι μόνο των στρατιωτών, αλλά της νεολαίας και του εργαζόμενου λαού γενικώρα. Η προσπάθεια άπόφαση της Βουλής για αύξηση του επίδοματος πρέπει να χρησιμοποιηθεί. Όχι όμως να επαναυσιτούμε στές εισηγήσεις της Βουλής προς τη Κυβέρνηση. Ακόμα επιπρόσθε γονέων και νεολαίας που άνήκουν σε άντίστοιχες οργάνώσεις πρέπει να πιέσουν σάν μέλη και δάση τις ήγεις τους ώστε να άναλάβουν σάν οργάνώσεις έντονο αγώνα για την προώθηση και επίλυση γιατί φαίνεται κάποια καθυστέρηση ή καλύτερα άδυναμία να άναληφθεί δυναμικά αυτός ο αγώνας από μέρος των οργάνωσεων. Είναι άποδεδειμένο πως χωρίς πραγματική κινήτοποίηση τίποτα δέν μπορεί να κερδηθεί.

Η άστυνομία σε συνεργασία με την στρατονομία να έξετάσουν καλύτερα τους θανάτους από τυχαίους έκτυρωσκροτισμούς και να λέν στον κόσμο τη συμβαίνει. Οι οργάνώσεις και τα κόμματα να πιέσουν την Κυβέρνηση. Όχι όμως φωνή δάωντος εν τη έρήμω. Να άκούει τη της λην η Κυβέρνηση. Στρατιώτες του φυλακίου Πράσινης Γραμμής

ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΟΣ

ΟΛΟΚΛΗΡΗ Η ΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΕΔΕΝ στην σελίδα 8

ΕΔΕΝ - ΕΔΟΝ - ΝΕΔΗΚ: Έξευτελιστικά τα επίδοματα Να λυθούν τα προβλήματα

Η ΝΕΔΗΚ

Σάν πρώτιστο θέμα αναφέρουμε την περιλάλητη Έθνηκή Έθική Διαπαιδαγώγηση. Δέν είμαστε ύπερ της κατάργησης αυτού του μέτρου, αντίθετα ύποστηρίζουμε την ένταξη του, με σκοπό τη δημιουργία δημοκρατικών στρατιωτών, έτοιμων να ύπερασπίσουν και την πατρίδα μας από νέα κατακτητικά σχέδια των Τούρκων, αλλά και τις έκαστοτε έδωλεμένες Κυβερνήσεις μας. Να δημιουργηθούν δηλαδή οι φυλακές και ύπερασπιστές της έθνικής μας άνεξαρτησίας και της καλής νοομένης Συνταγματικής Τάξης.

Η ΝΕΔΗΚ πιστεύει στην αύξηση του επίδοματος των στρατιωτών, και την ύποστηρίξει άνεπιφύλακτα. Είναι άδιονόητο ο ένοφροφυράς μας, που είναι το πιο διαλεκτό της Κυπριακής Νεολαίας να άμείωνεται με το μισθό που παίρνουν σήμερα, και που είναι μισθός άνεπαρκής γιά να καλύψει άκόμα και τα άνάγια μιας άδειας, όταν κάποιος ύπηρετεί μακριά από τον τόπο του. Λαμβάνοντας ύπ' όψη αυτά, και κυρίως την ίερη άποστολή που όλοι τους έχουμε άναλάβει, το ότι η ίδιότητα του στρατιώτη δέν άναστέλλει καν τέες προσωπικές τους άνάγκες, θα λέγαμε ότι η αύξηση του επίδοματος των στρατιωτών μας είναι μέτρο που πρέπει να ληφθεί επείγοντως.

Σάν μερικά από τα άλλα προβλήματα που αντιμετώπιζούν οι στρατιώτες η ΝΕΔΗΚ, έπιστημαίνει: η δάσωση, δέ λέγαμε, συμπεριφορά όρισμένων άνωτέρων άπάντη στους κατώτερους τους, που έβγαζα τις συμπεριφορές αυτές είχαμε σε άφρονία την έποχή της Χούντας. Παρόμοια συμπεριφορά είχαμε και επί δημοκρατίας, εύτυχώς

είναι θέμα στοιχειώδους άξιοπρέπειας για το κράτος και τον λαό να παίρνουν οι ένοφροφυράς μας ένα καλό επίδομα.

2. Είναι σε όλους γνωστό πως η ίδρυση της Έθνηκής Φρουράς οι ένοφροφυράς μας άνηματώσαν και αντιμετώπιζουμε πολλά και ποικίλα προβλήματα. Έκτός από το οικονομικό πρόβλημα, να είναι και το πιο σοβαρό, είναι και το πρόβλημα της ψυχολογίας. Η ψυχολογία, και έννοσμός την ψυχολογία εκτός του στρατοπέδου, διότι έπός συνεχώς άνεκρόμω τιμαριθμικού δείκτη, στους ένοφροφυράς μας δέν έχει δοθεί καμμία άσθηση.

Το σοβαρό αυτό θέμα άπορροή ενοφροφυράς και τις οικογένειές τους, και άσπαστική την άμυντική μας θωρακισμα και δέν έχουν τα άπατοόμενα

Τέλος, η ΕΔΟΝ πιστεύει πως

Γενική Γραμματεία ΝΕΔΗΚ.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ Τ. Ο. ΕΔΕΝ ΚΑ'Ι ΜΑΚΛΙΟΥ

Η ΟΚΤΩΒΡΙΑΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΧΑΡΑΞΕ ΤΟ ΔΡΟΜΟ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ Γ. Γ. ΤΗΣ Σ. Ν. ΕΔΕΝ

Με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 60 χρόνων από την Μεγάλη Οκτωβριανή Σοσιαλιστική Επανάσταση, η Τ.Ο. της Σ.Ν. ΕΔΕΝ Καϊμακλίου οργάνωσε τιμητική εκδήλωση στον κινηματογράφο της συνοικίας «ΑΛΛΑΜΟ». Στην εκδήλωση διάβασε χαιρετισμό εκ μέρους της πρεσβείας της Ε.Σ.Σ.Δ. ο συν. Βαλέριου Σούρκωφ και μίλησε ο Γ. Γραμματέας της Σ.Ν. ΕΔΕΝ συν. Μ. Τεμβριώτης. Στην ομιλία του ο συν. Μ. Τεμβριώτης είπε τα εξής:

Αγαπητοί φίλοι και φίλες,

Μαζευτήκαμε σ' αυτό τον χώρο για να τιμήσουμε την συμπλήρωση 60 χρόνων από την Μεγάλη Σοσιαλιστική Οκτωβριανή Επανάσταση, και θα την τιμήσουμε όχι με παχειά λόγια και απαρίτημη επιτευγμάτων αλλά όπως πραγματικά αξίζει να τιμήσει κανένας μια επανάσταση που έκαμε πράξη τις ελπίδες των καταπιεσμένων όλου του κόσμου, που απόδειξε πέρα από κάθε αμφιβολία πως η ανειρήνευτη πάλη της εργατικής τάξης ενάντια στην καταπίεση και την εκμετάλλευση των άστών, πως αυτή η πάλη η επιβεβλημένη αντικειμενικά ίδεν οδηγεί παρά στο επαναστατικό δικαίωμα των μαζών να πάρουν στα χέρια τους την εξουσία και να κτίσουν το δικό τους κοινωνικό σύστημα πάνω στα έρειπια ενός ξοφλημένου αντιφατικού κοινωνικού καθεστώτος. Θα τιμήσουμε απόψε την Μεγάλη Σοσιαλιστική Επανάσταση του Οκτώβρη, για να την μετατρέψουμε σ' ένα ακίνδυνο επίχρυσο απολίθωμα του παρελθόντος και να την τοποθετήσουμε στα σκονισμένα ράφια κάποιου μουσείου, αλλά για να πλουτίσουμε την πείρα και την γνώση του επαναστατικού κινήματος και ν' αποδείξουμε πως αυτή η επανάσταση ήταν η άπαρχή μιας διαδικα-

σίας που συνεχίζεται ως τις μέρες μας, και που θα καταλήξει στη νίκη της εργατικής τάξης και των καταπιεσμένων πάνω σε παγκόσμια κλίμακα, στη νίκη του σοσιαλισμού και του ανθρώπου.

Σήμερα 60 χρόνια ύστερα από την Οκτωβριανή Επανάσταση που άνοιξε το δρόμο, η εργατική τάξη μοιάζει αδύναμη, άσπλη και ανίσχυρη για ν' αντιμετωπίσει τον καπιταλιστικό κολοσσό των μονοπωλίων, και των πανίσχυρων μηχανισμών. Η πολυδιάσπαση και η σύγκρουση των άριστερων δυνάμεων οι αντιφατικές εκτιμήσεις, οι αλληλοκατηγορίες, η γραφειοκρατία και ο δογματισμός μοιάζουν να δίνουν χέρι στην επιβίωση και την διατήρηση του συστήματος.

Όμως ποιά είναι η πραγματική εικόνα που κρύβεται πίσω απ' αυτή την άπαισιόδοξη προοπτική;

Το παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα ύστερα από τους κλυδωνισμούς που του επέφερε ο οκτωβριανή επανάσταση στις αρχές του αιώνα, ύστερα από τα κτυπήματα που του επέφερε η οικονομική κρίση του μεσοπολέμου, ύστερα από δυο παγκόσμιους πολέμους και με την ανικανότητα της ήγερσίας του εργατικού κινήματος να προσφέρει μια υπαλλακτική επαναστατική προοπτική

στους λαούς ιδιαίτερα της καπιταλιστικής Ευρώπης, φάνηκε να σταθεροποιείται, παρά το άπλωμα της αντιποικιακής επανάστασης, και να παίρνει ρυθμούς μιας σταθερά εξελισσόμενης άνοδικής πορείας.

Αυτή η πορεία έδωσε την δυνατότητα στο σύστημα να εμφανίζεται σαν ένα κοινωνικό καθεστώς σταθερό και ακλόνητο το οποίο έχει λύσει όριστικά και άμετάκλητα τα προβλήματα του, έχει ισοπεδώσει τις ταξικές αντιθέσεις και το οποίο μπορεί να δώσει ουσιαστικές προοπτικές στον άνθρωπο.

Από την άλλη πλευρά όρισμένοι Ευρωπαίοι θεωρητικοί του Μαρξισμού, κτισμένοι μέσα στα στενά τείχη των Σταλινικών γραφειοκρατικών αντιλήψεων, άνίκανοι να συλλάβουν σωστά την διαλεκτική αυτή της πορείας και τις πραγματικές δυνατότητες του Καπιταλισμού έφτασαν στα λαθεμένα συμπεράσματα πως δήθεν το σύστημα προσφέρει πια τις δυνατότητες σταδιακών μεταρρυθμίσεων μέσα από τις διαδικασίες του αστικού πολιτεύματος, και πως η επανάσταση ανήκει σε παλιές ξεπερασμένες εποχές. Η απόγνωση, τους όδηγησε στην αναθεώρηση (βασικών Μαρξιστικών αντιξενων και στην έπιστροφή σε ρεφορμιστικές θέσεις που αναπτύχθηκαν από τις ήγερσίες των Σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων της Ευρώπης στις αρχές του αιώνα, και που πολεμήθηκαν άμείλικτα από τον Λένιν και τους άλλους Μπολσεβίκους επαναστάτες.

Είναι οι γνωστές θεωρίες του Εύρωκομμουνισμού τις οποίες έγκολπώθηκαν όρισμένα Κομμουνιστικά Κόμματα

της Ευρώπης και που προσπαθούν καθυστερημένα να τις εφαρμόσουν. Καθυστερημένα γιατί τα πράγματα στην Καπιταλιστική Ευρώπη και στο Παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα έχουν αλλάξει.

Την περίοδο των παχειών αγελάδων του Καπιταλισμού ακολουθεί η περίοδος των ισχνών αγελάδων.

Η μεταπολεμική άνοδική πορεία του καπιταλιστικού συστήματος στηρίχθηκε πάνω στην πολύπλευρη, την πλήρη και προγραμματισμένη εκμετάλλευση όλων των δυνατοτήτων που μπορούσαν να προσφερθούν για την επιβίωση του συστήματος.

Έτσι βλέπουμε το σύστημα με επικεφαλής τον Αμερικανικό ιμπεριαλισμό να εξορμά στις παρθένες αγορές του υπό ανάπτυξη χώρου και των νεοανεξάρτητων κρατών, να εγκαταλείπει το ανταγωνιστικό παιχνίδι της πρώτης περιόδου και να μετατρέπεται σε μονοπωλιακό και βλέπουμε το σύστημα να εξαπλώνει παντού τις λεγόμενες πολυεθνικές εταιρείες και να εκμεταλλεύεται τις αγοραστικές δυνατότητες και το εργατικό δυναμικό όλκληρου του μη Σοσιαλιστικού χώρου.

Όμως είναι γνωστό πως ο ιμπεριαλισμός, που χαρακτηρίστηκε από τον Λένιν σαν το ανώτατο στάδιο του καπιταλισμού, στηρίζεται στην ολοένα επέκταση και διεύρυνση των αγορών του. Έδώ και μερικά χρόνια αυτό το φαινόμενο άρχισε να περνά μια κάμψη, το σύστημα παράγει ολοένα και περισσότερα βιομηχανικά προϊόντα που η διεθνής αγορά δεν μπορεί να καλύψει έξ ολοκληρού, γιατί όχι μόνο μειώθηκαν οι ά-

γοραστικές δυνατότητες του υπο-ανάπτυξη χώρου αλλά και γιατί το σύστημα αδυνατεί να εξεύρει καινούργιες αγορές επειδή απλούστατα δεν υπάρχουν.

Αυτά όλα σημαίνουν αδιάθετα βιομηχανικά προϊόντα, κλείσιμο εργοστασίων, ανεργία, πληθωρισμό. Σημαίνουν πως πέρασε η περίοδος των παχειών αγελάδων, πως το σύστημα μπήκε σε μια περίοδο οικονομικής ύφεσης.

Αυτά όλα σημαίνουν πως οι ιδέες του Μάρξ, του Έγκελς, του Λένιν και των άλλων Μπολσεβίκων επαναστατών που στήριξαν την Μεγάλη Επανάσταση του Οκτώβρη νίκησαν το χρόνο, πως αποτελούν το κλειδί για την έρμηνεία των κοινωνικών φαινομένων, και πως η επανάσταση και ο σοσιαλισμός δεν είναι ένα ούτοπικό όραμα των ακοινωνικά άπροσάρμοστων αλλά είναι η μοναδική διέξοδος, η μοναδική ιστορική αναγκαιότητα.

Είναι γεγονός πως και τότε το 1917, η οκτωβριανή επανάσταση ξάφνιασε πολλούς όχι μόνο τους άστούς αλλά και μερικούς άριστους διανοούμενους που έβλεπαν τον σοσιαλιστικό μετασχηματισμό να ξεκινά από την ανεπτυγμένη καπιταλιστική Ευρώπη. Άλλοι είπαν πως η θεωρία και οι προβλέψεις του Μάρξ βγήκαν λαθεμένες, γιατί η επανάσταση δεν ξεκίνησε από μια εξέλιγμένη βιομηχανική χώρα αλλά από την υπανάπτυκτη φεουδαρχική Ρωσία με ένα νεαρό και ολιγαρχικό προλεταριάτο. Άρα, μάς λέν, η επανάσταση του Οκτώβρη είναι ένα απομονωμένο φαινόμενο χωρίς καμιά δυνατότητα επέκτασης.

Άλλα αν εξετάσει κανένας τα γεγονότα κάτω από την επιφάνεια θα δει πως ο ίδιος ο Μάρξ προλογίζοντας την Ρωσική έκδοση του ομμουνιστικού Μανιφέστου στα 1882 είπε κατά λέξη: «αν η Ρωσική επανάσταση αποτελέσει το σύνθημα για μια προλεταριακή επανάσταση στη Δύση, έτσι που οι δυο μαζί να συμπληρώνουν ή μια την άλλη, τότε η τωρινή ρωσική κοινή ιδιοκτησία της γης μπορεί να χρησιμεύσει σαν άφετηρία για Κομμουνιστική εξέλιξη».

Ο Λένιν εξετάζοντας τις συνθήκες που επικρατούσαν στην Ρωσία στις αρχές του αιώνα, είδε πως η παγκόσμια επανάσταση μπορούσε να ξεκινήσει από το σπάσιμο του πιο αδύνατου κρίκου της καπιταλιστικής αλυσίδας, που ήταν μέσα σ' εκείνες τις συνθήκες η φεουδαρχική Ρωσία.

Είδε ακόμα ο Λένιν πως η νεαρή αστική τάξη της χώρας του ήταν άνικανη να εκ-

ΚΑΘΕ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ

ΕΝΟΤΗΤΑ

Η παγκοσμιακή αντιπροσωπεία της Κύπρου στα Ένωμένα Έθνη ενισχύθηκε από τις παλλαϊκές συγκεντρώσεις που έγιναν αυτή τη βδομάδα στις διάφορες πόλεις.

Έτσι όλα γίνανε μέσα στα πλαίσια της ενότητας που αρχίζει από το ΑΚΕΛ και καταλήγει στο Δημοκρατικό Συναγερμό, που ως γνωστόν, στεγάζει και αρκετούς πραξικοπηματίες. Όλοι μαζί, σά μια οικογένεια, άριστοί και δεξιοί, δημοκράτες και φασίστες παρευτήκαμε στον ΟΗΕ για να εξασφαλίσουμε ευνόϊκό ψήφισμα που θα μας βοηθήσει στον αγώνα μας. Η φιλοσοφία της ενοποιημένης δράσης είναι η ακόλουθη:

- (α) Ο Κληρίδης θα πείσει τους Δυτικούς.
  - (β) Ο Παπαϊωάννου θα πείσει τους Ανατολικούς.
  - (γ) Ο Λυσαριδης θα πείσει τους Αδέσμευτους.
- Μένει, βέβαια, ο κ. Γαλανός του ΔΗΚΟ: Πιθανόν ν' αναλάβει, σαν αρχηγός της αποστολής, να πείσει τους Κινέζους, που είναι όπως λένε, και οι πιο δύσκολοι...

Με τόσο συντονισμένες ενέργειες προς όλες τις

κατευθύνσεις διερωτάται κανείς πως χάσαμε τη μισή Κύπρο ή τουλάχιστο γιατί δεν καταφέραμε να κουνήσουμε τους Τούρκους. Είναι, συμφωνώ, γνωστό πως οι ιμπεριαλιστές πρακάλεσαν την καταστροφή της Κύπρου. Φαίνεται, όμως, ότι ο αντιιμπεριαλιστικός αγώνας πήρε μια πολύ ιδιότυπη μορφή στην Κύπρο: Βασίζεται σε δυο βασικές αρχές: (1) Μη πάρεις κανένα μέτρο στο έσωτερικό για να θιχτεί κανένας (π.χ. κεφαλοκράτες) και χαλάσει η ενότητα. (2) Μη πολεμάς τον ιμπεριαλισμό, αλλά στέλλε τον Κληρίδη να τον καλοπιάσει και να τον μεταπεισει.

Ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα υπήρξε και η αντίληψη του τοποτηρητή του αρχιεπισκοπικού θρόνου για την ενότητα: Σε πολύ πρόσφατη δήλωσή του, εξέφρασε τη δυσπιστία του προς τα κόμματα, δηλώνοντας ότι η κομματικοποίηση δεν ωφελεί τον αγώνα και την ενότητα. Δηλαδή, ίσως χρειαστούμε καμιά υπερκομματική προοπτικότητα...

ΚΑΘΕ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΣΤΗΝ 7η ΣΕΛΙΔΑ

ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΩΣΤΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Στό προηγούμενο μας άρθρο αναφερθήκαμε στους παράγοντες που συνθέτουν μια σωστή πολιτική οργάνωση: δηλ. την θεωρία — Ίδεολογία, την οργάνωση και τον αγώνα. Περιληπτικά αναλύσαμε τον κάθε ένα παράγοντα και στην συνέχεια μελετήσαμε την σχέση και επίδραση που υπάρχει μεταξύ τους.

— Έγινε επιγραμματική αναφορά στα διάφορα είδη σοσιαλισμών που κατά καιρούς έκαμαν την εμφάνισή τους.

Στό πρώτο παράγοντα της θεωρίας — Ίδεολογίας δεν θ' αναφερτούμε ιδιαίτερα αφού σ' αυτό το τομέο έχουν γραφτεί πολλά μέσα από την Σ.Ε. Είναι για μας ιδιαίτερης σημασίας αυτός ο παράγοντας, γι' αυτό και η Σ.Ε. έχει καθιερώσει ειδική στήλη, για την συζήτηση και ανάλυσή του. Μέσα από αυτή την στήλη έχουν πολλές φορές προβληθεί και οι θέσεις της οργάνωσής μας. Γι' αυτό δε θεωρούμε σκόπιμο να προχωρήσουμε άμεσα στην ανάλυση του δεύτερου παράγοντα της οργάνωσης.

Β. ΟΡΓΑΝΩΣΗ: Η λέξη οργάνωση παρικλείει μέσα της δυναμική και εξελικτική έννοια. Η σχέση της δε την θεωρία είναι πολύ μεγάλη. Έπομένως εκείνο που θα πρέπει πάντα να έχουμε υπ' όψιν μας, αναλύοντας τον παράγοντα οργάνωση είναι η σχέση της οργάνωσης με την θεωρία και τον αγώνα.

Έπομένως μέσα που την θεωρητική ανάλυση, μπορούμε να καθορίσουμε και την οργανωτική μας δομή, και να πούμε πού συγκεκριμένα την μορφή και τον χαρακτήρα της. Πριν όμως προχωρήσουμε όφείλουμε να τονίσουμε ακόμα μια σχέση που υπάρχει: Την σχέση της οργάνωσης με τον χώρο. Γι' αυτό σε μια τέτοια περίπτωση πρέπει να καθορίσουμε τους τομείς που θα αναλύσουμε και να μελετήσουμε για τον κάθε τομέα τις ξεχωριστές ιδιότητες που υπάρχουν ούτως ώστε η οργάνωση να έχει εφαρμογή,

αλλά να μπορεί να είναι ταυτόχρονα και αποτελεσματική. Όσα έμεις μπορούμε να αναφέρουμε σαν ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του κάθε χώρου ή τομέα δεν μπορεί να είναι απόλυτα από την άποψη ότι τούτα θ' αποτελέσουν αντικείμενο συζήτησης με τις Ο.Β. και Τ.Ο. για τον καθορισμό του τελικού μας σχήματος. Οι συζητήσεις γύρω από τα θέματα της οργάνωσης θα έχουν σαν αντικειμενικό στόχο την ενοποίηση της οργάνωσης της βάσης και την σωστή διασύνδεσή της με την κεντρική καθοδήγηση.

— Τομείς που μπορούν να τονιστούν ιδιαίτερα στον άφορα τη σχέση οργάνωσης χώρου είναι:

- α) Οργάνωση υπαίθρου.
- β) Οργάνωση πόλης.
- γ) Οργάνωση συνοικιών.
- δ) Οργάνωση εκπαιδευτηρίων.
- ε) Οργάνωση βιομηχανικών

περιοχών.
στ) Οργάνωση προσφυγικοί καταυλισμοί.

Σε όλες τις περιπτώσεις που αναφέρονται πιδ πάνω θα βοηθούσε πολύ η σωστή καταγραφή του χώρου. Όταν λέμε καταγραφή του χώρου έννοούμε:

- α) Την καταγραφή της διανομής των πολιτικών δυνάμεων.
- β) Την καταγραφή των βιομηχανικών ή άλλων παραγωγικών δυνάμεων.
- γ) Την καταγραφή των προοπτικών ανάπτυξης της περιοχής σε σχέση με τα διάφορα προγράμματα ανάπτυξης.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΥΠΑΙΘΡΟΥ:

Από την φύση της η υπαίθρος κρίνεται σαν πιδ πρόσφορος χώρος οργάνωσης. Τα κοινοτικά προβλήματα στην πλειονότητα των χωριών της υπαίθρου παρουσιάζουν μια τεράστια ομοιότητα. Υπάρχουν φυσικά και περιπτώσεις όπου υπάρχουν προβλήματα διαφορετικά.

Ός επί το πλείστον τα πιδ βασικά προβλήματα που μπορεί κανένας να διακρίνει σε μια κοινότητα, μπορούν να καταγραφούν ως εξής:

- α) Προβλήματα δρόμων (δηλ. επιδιόρθωση των παλαιών δρόμων, άνοιγμα νέων δρόμων).
- β) Προβλήματα μεταφορικών μέσων, δηλ. από σωστής και αποτελεσματικής εξυπηρέτησης των μελών μιας κοινότητας που είναι υποχρεωμένα να χρησιμοποιούν τα δημόσια μεταφορικά μέσα.
- γ) Προβλήματα Ύδατο-

προμήθειας και Αφειουσης.

δ) Αγροτικά προβλήματα όπως ο άναδοσμός και γενικά η αξιοποίηση λόκληρης της καλλιεργήσιμης γής, συμπεριλαμβανομένης και της χαλίτικης και της εκκλησιαστικής).

— Από την στιγμή που γίνεται διαπίστωση των προβλημάτων αυτών τότε πρέπει και μεις να δούμε τον ρόλο μας σαν οργάνωση. Δηλ. Αν σε μια κοινότητα που αντιμετωπίζει προβλήματα όπως αυτά που αναφέραμε πιδ πάνω τότε ποίος πρέπει να είναι ο ρόλος της;

Κατ' αρχάς πρέπει τα μέλη της Τ.Ο. να συλλέξουν όλη την αναγκαία πληροφόρηση γύρω από τα προβλήματα. Για να το επιτύχουν τούτο πρέπει να έλθουν σε έπαφή με το κοινοτικό συμ-

βούλιο ή με το κοινοτάρχη. Μαζί του να συζητήσουν τα προβλήματα και να του ζητήσουν πληροφόρηση γύρω από τα διαθέσιμα που έχει κάνει το κοινοτικό συμβούλιο για την διεκπεραίωσή τους. Στην συνέχεια να έλθουν σε έπαφή με τα έρμόδια κυβερνητικά γραφεία για να πληροφορηθούν τις προθέσεις και τα μέτρα που σκοπεύει το κράτος να πάρει για την επίλυση τους. Παράλληλα αυτές οι ενέργειες πρέπει να γνωστοποιούνται και στα μέλη της κοινότητας για να υπάρχει το σχετικό κίνητρο της κινητοποίησης και του ενδιαφέροντος. Αν μια Τ.Ο. καταφέρει να φτάσει σε τέτοιο επίπεδο λειτουργίας τότε μπορούμε να πούμε ότι άρχισε να κάνει τα πρώτα σωστά προβλήματα.

Στό επόμενο ή συνέχεια.
Κ. Α.

Η ΟΚΤΩΒΡΙΑΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

(Από την 6ην σελίδα)
πληρώσει τα καθήκοντα μιας Άστικοδημοκρατικής επανάστασης, γιατί ήταν υποχωρητική απέναντι στη φεουδαρχία και δεμένη απόλυτα με το Δυτικό τραπεζιτικό κεφάλαιο.

Έτσι το προλεταριάτο ήταν υποχρεωμένο ν' αναλάβει στα χέρια τις ευθύνες τόσο της Άστικοδημοκρατικής όσο και της Σοσιαλιστικής επανάστασης.

Ο Λένιν όπως και ο Μάρξ έβλεπαν απόλυτα δεμένη την επανάσταση στη Ρωσία με την επέκταση της στην Ευρώπη και την εξέλιξη της σε μια Παγκόσμια Σοσιαλιστική επανάσταση. Και πραγματικά τον καιρό του Λένιν οι συνθήκες έδειχναν πως η Ευρώπη βρισκόταν στις άπαραχές μιας επαναστατικής περιόδου. Αν η επανάσταση δεν επέκτάθηκε και στον Ευρωπαϊκό χώρο (στην Γερμανία όπως υπολόγιζε ο Λένιν) αυτό οφείλεται κατά κύριο λόγο και στις λαθεμένες εκτιμήσεις και θέσεις των εργατικών κομμάτων της εποχής.

Η Ρωσική επανάσταση αναγκάστηκε να εξελιχτεί απομονωμένα μέσα σε συνθήκες ανώριμες για την μετάτροπή της σε σοσιαλιστική και να δημιουργήσει φαινόμενα όπως αυτά της σταλινικής γραφειοκρατίας που στιγμάτισαν ανεξίτηλα το παγκόσμιο επαναστατικό κίνημα, που έφθασαν επαναστάσεις να καθούν και κινήματα να εξαφανιστούν.

Αυτά αποτελούν πικρές αλήθειες που δεν πρέπει ν' αποκρύβονται από κανένα τίμιο επαναστάτη. Η απόκρυψη της αλήθειας δεν εξυπηρετεί παρά μόνο τους έχθρους της επανάστασης ή όσους θέλουν να δημιουργήσουν νέους Στάλιν σ' όνομα και σε βάρος της εργατικής τάξης.

Κι' αν αντιμετωπίζουμε κριτικά την ανώμολη εξέλιξη της Ρωσικής επανάστασης, αυτό δεν σημαίνει πως η Μεγάλη Οκτωβριανή Σοσιαλιστική επανάσταση δεν αποτελεί τον φάρο του παγκόσμιου επαναστατικού κινήματος, πως ο Μεγάλος Λένιν, και οι άλλοι Μπολσεβίκοι επαναστάτες δεν αποτελούν για μας πηγή έμπνευσης και γνώσης, αυτό δεν σημαίνει πως η Σοβιετική Ένωση, ο Σοβιετικός λαός και οι άλλες σοσιαλιστικές χώρες δεν είναι για μας πολύτιμοι πολιτικοί σύμμαχοι, και ιδεολογικοί συνεργάτες στον αγώνα μας για εθνική λευτεριά και σοσιαλισμό. Όποιος δεν το πει αυτό δεν είναι σωστός επαναστάτης, όπως δεν είναι σωστός επαναστάτης όποιος δεν εκφράζει τίμια, παστικά, αλλά και καλόπιστα τις διαφωνίες του.

Η φλόγα της Μεγάλης Οκτωβριανής Σοσιαλιστικής επανάστασης δεν έσβυσε και δεν θα σβύσει ποτέ γιατί την συντηρούμε μέσα στις φλογισμένες μας καρδιές. Η πείρα της επανάστασης του Οκτώβρη μας δείχνει, πως ο αγώνας μας ενάντια στην ξένη κατοχή και τον ιμπεριαλισμό περνά μέσα από τον αγώνα ενάντια στην ξενόδομη οικονομική ολιγαρχία, πως μόνο η εργατική τάξη, ο εργαζόμενος λαός, με την συμπαράσταση των πραγματικών του φίλων και συμμάχων, μπορεί ν' αναλάβει τον αγώνα για την απελευθέρωση, για την επιστροφή, για τον σοσιαλισμό.

Έμεις είμαστε το μέλλον το είπε ο Οκτώβρης, έμεις είμαστε η έλπίδα το έδειξε ο Οκτώβρης, έμεις είμαστε το φώς και έμεις θα κτίσουμε την καινούργια ζωή, τη ζωή του Μάρξ, του Έγκελς, του Λένιν, τη ζωή του Τσε Γκεβάρα.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΡΙΣΤΕΡΙΣΜΟ

Η παιδική άρρώστια του κομμουνισμού, ο αριστερισμός πήρε σε δυο περιπτώσεις μεγάλες διαστάσεις στο κόμμα των μπολσεβίκων.

Τό 1908 για το τίμημα της συμμετοχής των μπολσεβίκων στο αντιδραστικό κοινοβούλιο και στους νόμιμους εργατικούς συλλόγους που λειτουργούσαν με τους πιδ αντιδραστικούς νόμους όποτε οι (αριστεροί) μπολσεβίκοι διαγράφηκαν από το κόμμα διότι δεν δέχονταν να συμμετάσχουν στο κοινοβούλιο και τους συλλόγους. Άργότερα πολλοί από αυτούς έπανήλθαν στο κόμμα.

Ο αριστερισμός επανεμφανίστηκε στους μπολσεβίκους τό 1918 (Ειρήνη Μπρέστ — Λίτοφσκ) για το αν ήταν επιτρεπτή η ειρήνη του Μπρέστ — Λίτοφσκ μόνο πιδ τα πράγματα δεν έφτα-

σαν ως την διάσπαση και οι αριστεροί σχημάτισαν μια ξεχωριστή ομάδα (Φραξία) μέσα στο κόμμα. Τόν ίδιο χρόνο οι εκπρόσωποι του αριστερού κομμουνισμού Ράντεκ και Μπούχαριν ανεγνώρισαν δημόσια το λάθος τους.

Με την οκτωβριανή επανάσταση ο αριστερισμός εμφανίστηκε σε εύρεια κλίμακα στο εργατικό κίνημα σε όλη την Ευρώπη με συνθήματα ως Κόμμα των άρχηγών, έξω από τα αντιδραστικά συνδικάτα, συλλόγους, έξω από τα κοινοβούλια κ.ά.

Ο οργανωτικός γραμματέας της ΕΔΟΝ κ. Δ. Χριστόφιας μιλώντας για τον αριστερισμό στο Παλαιόβρι αναφέρθη κυρίως για πράξεις βίας και φαίνεται ξεχασε ότι ο Λένιν λέει τον αριστερισμό και αριστερό δογματισμό πιδ είναι πιδ άκίνδυνος μέσα στο εργατικό

κίνημα από ότι η άλλη άρρώστια στο εργατικό κίνημα ο δεξιός δογματισμός, αλλοίως ρεφορμισμός.

Ανεφέρθη και για εθνική άστική τάξη και είπε ότι σήμερα την εκπροσωπεί ο Κυπριανός, ενώ ξεχασε ότι προηγουμένως λέγαν ότι την εκπροσωπεί ο Κληρίδης και σε κάποιο στάδιο τον αποκάλεσαν καπετάνο και καρδοκέρη του Κυπριακού σκάφους.

Τό θέμα που τίθεται είναι κατά πόσο μέσα σε συνθήκες έντατικής διεθνοποίησης του κεφαλαίου μπορεί να υπάρξει εθνική άστική τάξη.

Για την Γαλλική και Γερμανική άστική τάξη συμφωνώ ότι στις τότε συνθήκες ήταν επαναστατικές μόνο πιδ η Γαλλική ήταν συνεπής και η Γερμανική άσυνεπής.

Τ. Π.

Η ΕΔΕΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ

Η Σ.Ν. ΕΔΕΝ θεωρεί πως ολόκληρη η δομή της Έθνικης Φρουράς είναι απαράδεκτη και επικίνδυνη για τον λαό. Τόσο η δομή όσο και το καθεστώς που επικρατεί στην Ε.Φ. στηρίζονται πάνω στα έλληνικά πρότυπα που αποξενώνουν τον στρατό από τον λαό και τους αγώνες του και τον μετατρέπουν σε ένα κλειστό, απαράδεικτο, έντελως συγκεντρωτικό μηχανισμό, που τον χρησιμοποιεί ή άρχουσα τάξη και τ' άφροντικά της σαν φόβιτρο ενάντια στο λαϊκό κίνημα.

Αυτές οι τελείως συγκεντρωτικές δομές, ή θεοποίηση του αξιωματικού, το σύστημα εκπαίδευσης και πειθαρχίας, τα απόλυτα στεγανά, καταρρακώνουν το ήθικόν των στρατιωτών σε βαθμό που εξαφανίζουν την προσωπικότητα και διευκολύνουν την μετατροπή τους σε μηχανές — ρομπότ, σε άβουλά όντα.

Ο αντικομμουνισμός, ή δήθεν υπεραξιακή «έθνικη» αποστολή του στρατεύματος και του σώματος των αξιωματικών που τους επιτρέπει να επεμβαίνουν για να «εσώσουν» την χώρα από την υποτιθέμενη καταστροφή, είναι η κύρια ιδεολογία που αναπτύσσεται σε τέτοιους στρα-

τούς.

Έτσι βλέπουμε τον στρατό να ξεφεύγει από όποιονδήποτε λαϊκό έλεγχο, να υπηρετεί ουσιαστικά μια συγκεκριμένη κοινωνική τάξη και τ' άφροντικά της και να χρησιμοποιείται όχι για την υπεράσπιση του έθνους από τους έχθρους αλλά ενάντια στον ίδιο τον λαό με την επίβουλη νεοφασιστικών και δικτατορικών καθεστώτων, κάθε φορά που ή άρχουσα τάξη ή τ' άφροντικά της κρίνουν σκόπιμο ή θεωρήσουν ότι κινδυνεύουν τα οικονομικά, πολιτικά ή στρατηγικά τους συμφέροντα.

Τα πιο χαρακτηριστικά παραδείγματα για τον λαό μας είναι το πραξικόπημα της 21ης του Απριλίου 1967 στην Ελλάδα, το πραξικόπημα της 15ης του Ιούλη '74 στο νησί μας και το στρατοκρατικό καθεστώς της Άγκυρας.

Όπως είναι φυσικό οι Κύπριοι στρατιώτες της Ε.Φ. αντιμετωπίζουν όλα τα προβλήματα που προκύπτουν από αυτά τα δομικά πλαίσια.

Ο μισθός και τα επίδοματα των Κυπρίων στρατιωτών, είναι ένα σοβαρότατο πρόβλημα που επείγεται να λυθεί. Κατά βάση

ο κύριος όγκος των στρατιωτών είναι παιδιά που προέρχονται από εργατικές και φτωχοαγροτικές οικογένειες, παιδιά που με την δουλειά τους συμβάλουν στην επίβουση και το ανέπασμα του βιοτικού επιπέδου των οικογενειών τους, πολλές φορές σε βαθμό καθοριστικό. Την περίοδο της στρατιωτικής τους θητείας ή οικογένειά τους δεν χάνει μόνο την οικονομική τους συμβολή αλλά είναι και υποχρεωμένη να τους επιδοτεί (αν έχει) γιατί ο μισθός των £4.500 μίλς δεν φτάνει ούτε καν να καλύψει τα μεταφορικά τους από το στρατόπεδο στην πόλη κάθε φορά που έχουν δικαίωμα έξοδου ή από το στρατόπεδο στα σπίτια τους όταν έχουν άδεια. Από την άλλη πλευρά μια περίεργη δια-

ταγή του Στρατηγού απαγορεύει στους στρατιώτες να κάνουν φωτοστόπ.

Πιστεύουμε στον συνδικαλισμό των στρατιωτών, και στο δικαίωμα τους να υποβάλλουν οποιαδήποτε αιτήματα που αφορούν την μισθοδοσία τους, την τροφή τους, την κακομεταχείριση από την πλευρά των αξιωματικών και τις συνθήκες κάτω από τις οποίες ζουν γενικά. Όμως κάτι τέτοιο απαγορεύεται αυστηρά από την Ε.Φ.

Είναι κύριο καθήκον των οργανώσεων Νεολαίας που πιστεύουν στα πιάδ πάνω, ν' αναλάβουν μαζί με τους γονείς των στρατιωτών τον αγώνα τόσο για την αύξηση του επιδόματος και για την προστασία των στρατιωτών από την κακομεταχείριση όσο και για το δικαίωμα των στρατιωτών να διεκδικούν τα δικαιώματά τους και να υποβάλλουν αιτήματα.

Μια κοινή επιτροπή των Όρ-

γανώσεων Νεολαίας και των γονιών των στρατιωτών που να πάρει στα χέρια της το πρόβλημα και ν' αγωνιστεί είναι μια λύση στην οποία προσανατολίζεται ή Σ.Ν. ΕΔΕΝ.

Αυτό όμως που μπορεί να δώσει τελειωτική λύση στο έλο πρόβλημα είναι ή πρόταση της Σ.Ν. ΕΔΕΝ για δημιουργία λαϊκής πολιτοφυλακής με δημοκρατικό έλεγχο με παράλληλη μείωση της στρατιωτικής θητείας και ή σταδιακή ενσωμάτωση της Ε.Φ. στην λαϊκή πολιτοφυλακή.

Μόνο έτσι το πρόβλημα θα λυθεί κατά τρόπο ολοκληρωμένο και οι νέοι θα απαλλαγούν από το άγχος της θητείας και ο λαός μας θα αντιμετωπίσει με εμπιστοσύνη, στοργή και αίσιοδοξία για την πορεία του αγώνα μας, ένα στρατό πραγματικά λαϊκό.

ΜΑΡΙΟΣ ΤΕΜΒΡΙΩΤΗΣ
Γενικός Γραμματέας
της Σ.Ν. ΕΔΕΝ

28 ΟΚΤΩΒΡΗ

Σήμερα καλούμαστε να γιορτάσουμε το ΟΧΙ του νάνου δικτάτορα Μεταξά και να αγνοήσουμε την προδοσία της Έλληνικής κεφαλαιοκρατίας τόσο στο πόλεμο του 40-41, όσο και στη περίοδο της κατοχής και τη συνεργασία της με τους Γερμανούς κατακτητές. Ταυτόχρονα γίνεται ή μεγαλύτερη πλαστογραφηση της Έλληνικής ιστορίας με την αγνόηση των θυσιών της εργατικής τάξης και του Έλληνικού λαού στον αντιφασιστικό πόλεμο της Άλβανίας του 1940-41 και στη περίοδο της κατοχής 41-44.

Εμείς γιορτάζουμε σήμερα τον τιτάνιο αγώνα των Έλλήνων εργαζομένων ενάντια στη φασιστική Ιταλία που τον οδήγησαν στη νίκη, τη στιγμή που ή επίσημη ήγεσία (Μεταξάς, Γεώργιος Β, Παπάγος) έδιναν διαταγές από τα ύπόγεια του Ξενοδοχείου Μεγάλη Βρετανία για όπισθοχώρηση στον Αραχθο ποταμό.

Εμείς σήμερα γιορτάζουμε την αντίσταση του Έλληνικού λαού ενάντια στη Ναζιστική κατοχή, την αντίσταση του ΕΑΜ, ΕΛΑΣ, της Νεολαίας ΕΠΟΝ, τη στιγμή που ή Έλληνική άρχουσα τάξη συνεργαζόταν με τη Γερμανική κατοχή που μετά μπηκε στην ύπηρεσία των Άγγλικών συμφερόντων, και άργότερα των Αμερικανικών ως τα σήμερα.

Έτσι είδαμε μετά την κατοχή και την ήττα του λαϊκού κινήματος τους Κουσιολίγκς, τους Μαυραγορίτες, και τους συνεργάτες των Γερμανικών στρατευμάτων, να συνεχίζουν την παραμονή τους στην έξουσία και την καταπίεση του έλληνικού λαού και τους αγωνιστές της Έλληνικής αντίστασης να εκτελούνται, να βασανίζονται και να φυλακίζονται.

Η ιστορική πείρα του Άλβανικού πολέμου και της κατοχής με την προδοσία της Έλληνικής άρχουσας τάξης μας δείχνει το δρόμο του Κυπριακού αγώνα.

Σήμερα στη Κύπρο έχουμε το πρόβλημα της απελευθέρωσης από την ξένη ιμπεριαλιστική κατοχή, το πρόβλημα της κοινωνικής απελευθέρωσης.

Μόνο ή εργατική τάξη, οι εργαζόμενοι της Κύπρου, οι μισθωτοί υπάλληλοι, οι φτωχοί αγρότες και τα χαμηλά μεσαία στρώματα που βρίσκονται έξ ίσου σε τραγική κατάσταση, μπορούν ν' αναλάβουν τον αγώνα για την απελευθέρωση.

Η Κυπριακή οικονομική ολιγαρχία δεν μπορεί ν' αναλάβει κανένα αγώνα ενάντια στον ιμπεριαλισμό αφού ή ίδια σαν τάξη είναι δεμένη με τα ξένα συμφέροντα.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΕΔΕΝ
ΕΧΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΕΔΟΝ
Από 5η ΣΕΛΙΔΑ

να λεφτά για να καθήσουν κάπου ή να δούν κανένα έργο στον κήμηματογράφο. Με αυτό θγαίνει το συμπέρασμα πως αν λυθεί το οικονομικό πρόβλημα έχει ως έπακόλουθο την μερική λύση του προβλήματος της ψυχολογίας.

Σοβαρό πρόβλημα που συναντούν οι έθνοφρουροί μας είναι το πρόβλημα της επαγγελματικής άποκατάστασης μετά τη θητεία. Το πρόβλημα αυτό είναι πολύ σοβαρό και το πρώτο όλων όρι οργανώσεις, ιδιαίτερα οι συνδικαλιστικές.

Ένα άλλο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι έθνοφρουροί μας, είναι ή κακομεταχείρισή τους από μερικούς άμετασθήτους πραξικοπηματίες λόγω των πολιτικών τους φρονημάτων. Είναι κι αυτός ένας λόγος που ή κυβέρνηση πρέπει να προχωρήσει στην κάθαρση. Η κάθαρση είναι ή βασική προϋπόθεση για την εκδημοκρατικοποίηση της Έθνοφρουράς και μαζί της λύσης μιας προβλημάτων που αντιμετωπίζουν τα στρατευμένα παιδιά της πατρίδας μας.

Η κακή τροφοδοσία είναι ένα άλλο σοβαρό πρόβλημα που

μαστιζει κυριολεκτικά τους έθνοφρουρούς μας. Πρέπει ή κυβέρνηση να επιληφθεί του θέματος και να πάρει όριστικά μέτρα για την όσο το δυνατό καλύτερη τροφοδοσία των έθνοφρουρών.

3. Η στρατεύσιμη νεολαία είναι αναμφισβήτητα ένα αναπόσπαστο μέρος της νεολαίας και γενικότερα του Κυπριακού λαού. Γι' αυτόν τον λόγο είναι κατά την γνώμη μας καθήκον σ' όλες τις οργανώσεις νεολαίας του τόπου μας να άγκαλιάσουν αυτά τα προβλήματα με σκοπόν την προώθηση και επίλυσή τους. Με

την λεπτομερή μελέτη, την όρθη τοποθέτηση και την συντονισμένη προώθησή, από μέρους των Οργανώσεων νεολαίας πιστεύουμε πως είναι δυνατόν να λυθούν αυτά τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι στρατευμένοι νέοι μας.

Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις μπορούν να προώθουν τα προβλήματα των έθνοφρουρών. Εκείνοι όμως που μπορούν να λύσουν αυτά τα προβλήματα είναι το κράτος το οποίο και πρέπει να προωθήσει τα προβλήματα ταπού αντιμετωπίζουν οι έθνοφρουροί μας.

Ο ΟΚΤΩΒΡΗΣ ΜΑΣ ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΟ ΔΡΟΜΟ
ΑΠΟ ΤΗΝ 1η ΣΕΛΙΔΑ

λευση. Η εργατική τάξη της Ρωσίας και το κόμμα των Μπολσεβίκων έδειξαν τον δρόμο για τον αγώνα ενάντια στον ιμπεριαλισμό, για την κατάργηση κάθε μορφής εκμετάλλευσης.

Η Σ.Ν. ΕΔΕΝ τιμώντας τα εξηντάχρονα της Μεγάλης Οκτωβριανής Σοσιαλιστικής Επανάστασης καλεί τα μέλη και τους φίλους της οργάνωσης και γενικά τον εργαζόμενο λαό, να λάβει μαζί με μέρος, στην γιορταστική εκδήλωση που διοργανώνεται με αυτή την ευκαιρία στο αίκμημα της ΠΕΟ Λευκωσίας την Κυριακή 6 του Νιοβρη και ώρα 7 μ.μ. Παρά το γεγονός ότι διαφώνησε σε όρισμένα σημεία του σχεδίου ψηφίσματος το οποίο έτοιμασαν οι οργανώσεις νεολαίας, γυναικών και συνδικαλιστικές που οργανώνουν την εκδήλωση και το οποίο δεν προσυπογράφη.

αγοραζετε τη σοσιαλιστική εκφραση

Εκφραση

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Έσωτερικό 24 φύλλα 2000 μίλς
Έξωτερικό 24 φύλλα 2500 μίλς
Τιμή φύλλου 50 μίλς.
Οι έπιταγές στο λογαριασμό 4572 Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου Λευκωσία.

Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα διατείθεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.